

Uniwersytet Rzeszowski
ur.edu.pl

Gazeta Uniwersytecka

nr 1 (115) _____
Styczeń / Luty 2021
ISSN 2719-4647

Temat numeru

*Relacja
z „Nocy Biologów 2021”*

Nominacje

Profesor Janusz Pasterski

Kultura i sztuka

*Nagrody dla pracowników
Instytutu Sztuk Pięknych UR*

Na sportowo

Brawo brydżyści KU AZS UR

Uniwersytet Rzeszowski
ur.edu.pl

Wszelkie prawa zastrzeżone.

ISSN 2719-4647

Skład: Wydawnictwo UR

Druk: Drukarnia UR

Adres Redakcji:
ul. M. Ćwiklińskiej 1
35-601 Rzeszów
tel.: 17 872 17 89
gazetaur@ur.edu.pl

Redakcja

Maciej Ulita
Wioletta Wrona

Projekt layoutu

Kamil Skrzypiec

Foto okładka

Elżbieta Rokosz

Nakład: 100 szt.

Gazetę Uniwersytecką wydaje
Uniwersytet Rzeszowski za zgodą
Rektora. Autorzy tekstów
i współpracownicy nie otrzymują
honorariów za publikację.
Zastrzegamy sobie prawo skracania,
adiustacji tekstów i zmiany tytułów.

4 Bestia ze wschodu

Z życia uczelni

5 Z obrad Senatu

6 Dr n. med. Agnieszka Rynkiewicz została powołana przez Radę Naukową INSAR w USA na lidera INSAR w Polsce na lata 2021–2022

7 Uniwersyteckie kolędowanie 2021

Nominacje

9 Profesor Janusz Pasterski

10 Habilitacja w Kolegium Nauk Przyrodniczych ks. dr hab. Mirosław Twardowski

Do poczytania

11 Setna rocznica urodzin Jerzego Pleśniarowicza

13 36. Ogólnopolskie Spotkanie Obieżyświatów Trampów i Turystów OSOTT 2020

16 Wydawnictwo UR poleca

Konferencje i seminaria

17 Biblioteka Austriacka: bożonarodzeniowe warsztaty dla szkół w formule online

18 Koło Naukowe „Młoda Elektroradiologia” nagrodzone po raz 4.

Nagrody i osiągnięcia

19 Badania naukowe studentów z SKN Technologów Żywności „FERMENT” nagrodzone na dwóch międzynarodowych konferencjach

20 Jubileusz 65. urodzin prof. dra hab. Andrzeja Pelisiaka z Instytutu Archeologii UR

Kultura i sztuka

21 Nagroda Andrzeja Stelmasiewicza, założyciela Fundacji Wspólnota Gdańska dla Jacka Machowskiego – doktoranta w Szkole Doktorskiej UR

22 Nagroda oraz dwa specjalne wyróżnienia w międzynarodowym konkursie graficznym dla dra hab. Łukasza Cywickiego, prof. UR

24 Główna nagroda w konkursie Wolda dla dra hab. Wiesława Grzegorzczaka, prof. UR

25 Grand Prix 25 Międzynarodowy Wschodni Salon Sztuki Lublin 2020. Nagroda dla dr hab. Agnieszki Jankowskiej, prof. UR

26 I miejsce w VI Międzynarodowym Konkursie Kaszubskiej Sztuki Wizualnej CASSUBIA VISUALES dla Anny Kamyckiej

27 Nagroda Prezydenta Miasta Rzeszowa dla dr hab. Agnieszki Lech-Bińczyckiej, prof. UR

28 Nagrody dla dr hab. Magdaleny Uchman, prof. UR oraz mgr Katarzyny Tereskiewicz

31 Wyróżnienie honorowe w V Ogólnopolskim Konkursie Plastycznym Kolaż-Asamblaż dla dr hab. Małgorzaty Drozd-Witek, prof. UR

32 Wyróżnienie honorowe w konkursie „Obraz – Grafika – Rysunek – Rzeźba Roku 2019/2020” dla dra Piotra Woronia jr

Wydarzenia

33 Laureaci konkursu „Podkarpackie – moje miejsce na ziemi”

35 Relacja z „Nocy Biologów 2021”

Pro memoria

38 31.12.2020. Minął rok od śmierci Marleny Makiel-Hędrzak

42 Preteksty prof. Marleny Makiel-Hędrzak (w pierwszą rocznicę śmierci)

44 Pamięci Genowefy Kruczek-Kowalskiej

Na sportowo

45 Medale słuchaczy Centrum Polonijnego UR

47 Brawo brydżyści Klubu Uczelnianego AZS Uniwersytetu Rzeszowskiego!

49 Sekcja Szachowa Uniwersytetu Rzeszowskiego w semestrze zimowym 2020/2021 zdalnie i realnie

Bestia ze wschodu

Maciej Ulita

Zaskoczeniem jest, że zaskakuje Nas śnieg... Ze wschodu nadciąga bestia skrząca się ujemną temperaturą, w niektórych miejscach sięgającą -25 stopni. To ciekawe zjawisko, że śnieg i ujemna temperatura w naszej strefie klimatycznej, w styczniu jest tematem newsów i rozmów.

Nie zamierzam analizować warunków pogodowych, bardziej frapuje mnie sam mechanizm zaskakiwania. Wydawałoby się, że ludzie dorośli mieli szansę przyjrzeć się otaczającemu ich światu dość dobrze i mieli czas doświadczyć wielu jego przejawów. Dostępna nam najbliższa rzeczywistość jest dość powtarzalna i rzadko zdarza się w niej coś niezwykłego. Jak zatem dzieje się, że człowiek patrzy na coś, o czym z dużym prawdopodobieństwem można było pomyśleć jako o tym, co niebawem się stanie, i jest zaskoczony?

Wydaje się, że winnym jest czas, a w zasadzie jego domniemany brak. W rozmowach z ludźmi często słyszemy zdanie – „brakuje mi czasu” lub „nie mam na to (czy tamto) czasu”. Być może w pośpiesznie (żeby zdążyć)

przeżywanym życiu przegapiamy niektóre (często powtarzalne) wydarzenia i kiedy wreszcie się na nie natkniemy, zaskakują nas... Może to dobrze, bo dzięki temu stale doświadczamy nowości. Może być też tak, że nasze mózgi „wylączają” się na to, co oczywiste, i nie zaprzątamy sobie tymi oczywistościami głowy...

Inną możliwością jest również to, że w życiowym pośpiechu straciliśmy kontakt z naszymi wewnętrznymi dziećmi – dorośli w nas, co nie pozwala nam w pełni uczestniczyć w świecie... zabrakło nam „niewinności spojrzenia”. Samo pojęcie pochodzi od angielskiego myśliciela Johna Ruskina, który w specyficzny sposób kontemplował świat i życie mówiąc: „there is no wealth but life!”

Pielęgnujmy zatem dziecko w sobie, nie bójmy się bestii, nie zamykajmy się w sztucznie generowanych ograniczeniach, odnajdźmy czas. Dzięki temu prędzej i łatwiej dostrzeżemy otaczający nas świat, a jak znowu spadnie śnieg, pójdziemy na sanki (o ile da się je kupić).

Z obrad Senatu

Justyna Zięba, Marzena Czyż-Karnas

Ostatnie w 2020 r. przedsięwzięte posiedzenie Senatu Uniwersytetu Rzeszowskiego odbyło się **17 grudnia**.

Na wniosek Kolegium Nauk Przyrodniczych w drodze stosownej uchwały wszczęto procedurę nadania prof. Gary Fracis Egan z Monash University w Australii tytułu Profesora Honorowego Uniwersytetu Rzeszowskiego. Członkowie Wysokiego Senatu wprowadzili zasady i tryb przyjmowania na listę doktorantów Szkoły Doktorskiej na Uniwersytecie Rzeszowskim na rok akademicki 2021/2022, a także ustalili program kształcenia w tej Szkole.

Ostatnia z podjętych uchwał dotyczyła ustalenia programu studiów podyplomowych grafika komputerowa.

Ważnych informacji na temat pracowniczych planów kapitałowych udzieliła kwestor UR mgr Marzena Filipek. Senatorzy dowiedzieli się m.in., że Uniwersytet Rzeszowski został zobowiązany do wprowadzenia PPK ustawą z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych, a PPK to dobrowolny i długoterminowy program oszczędzania na cele emerytalne dla pracowników, tworzony i współfinansowany przez pracowników, pracodawców oraz państwo, który zostanie wprowadzony na uczelni od dnia 1 stycznia 2021 r.

Aktualnie władze Uniwersytetu Rzeszowskiego w porozumieniu z przedstawicielami związków zawodowych dokonują wyboru instytucji finansowej obsługującej PPK. O kolejnych podjętych działaniach pracownicy UR będą informowani na bieżąco.

W sprawach różnych JM Rektor poinformował, iż Uniwersytet otrzymał środki finansowe na realizację zadań inwestycyjnych, nad którymi Wysoki Senat procedował 26 listopada br.

Niespodzianką dla uczestniczących w posiedzeniu było błogosławieństwo udzielone przez łącza internetowe, uhonorowanego w październiku br. tytułem doktora honoris causa Uniwersytetu Rzeszowskiego, ks. biskupa Kazimierza Górnego. W pięknych, świątecznych słowach Ekscelencja życzył całej społeczności akademickiej: „aby na nowo zagościła we wszystkich sercach miłość do Chrystusa Pana, pokój Bożego Narodzenia i dobre zdrowie oraz wzajemna życzliwość, a Nowy Rok 2021, pod opieką Królowej Polski, będzie błogosławionym czasem służby Ojczyźnie. Święci Królowa Jadwiga i Jan Paweł II niech upraszają potrzebne łaski na każdy dzień. Niech upraszają dar mądrości i moc w przezwyciężaniu trudności, jakie stawiają przed nami realia współczesnej nam chwili”.

Tradycyjnie już, po zakończeniu obrad, JM Rektor prof. dr hab. Sylwester Czopek złożył wszystkim pełne życzliwości życzenia świąteczne.

Pierwsze posiedzenie Senatu w nowym 2021 r., zwołane na **28 stycznia**, z uwagi na wciąż panującą sytuację epidemiczną odbyło się przy pomocy środków komunikacji elektronicznej.

Przyjęty porządek obrad przewidywał m.in. powołanie Interdyscyplinarnego Centrum Badań Przedklinicznych i Klinicznych Uniwersytetu Rzeszowskiego.

Inwestycja, na którą Uniwersytet pozyskał środki z funduszy europejskich, jest już na etapie końcowym, zaczyna być dostarczana zamawiana aparatura za kwotę ok. 7 mln zł. Powstanie centrum to kolejny ważny krok inwestycyjny, a jednocześnie poszerzenie bazy materialnej, która przyczyni się do rozwoju nauki.

W bloku spraw dydaktycznych podjęto uchwałę w sprawie możliwości odbywania przez studentów zajęć w podmiotach leczniczych, służbach sanitarno-epidemiologicznych, NFZ, Agencji Rezerw Materiałowych lub Centrum e-Zdrowia w ramach realizowanych przez nie zadań. Sprostowane zostały również oczywiste omyłki w czterech uchwałach dotyczące przede wszystkim przyporządkowania kierunkowych efektów uczenia się. Na zakończenie JM Rektor prof. dr hab. Sylwester Czopek przedstawił kilka ważnych komunikatów. Najważniejszy z nich dotyczył ewaluacji, w którym to JM Rektor zaapelował o zmobilizowanie sił i wyłożoną pracę naukową, tak aby zmaksymalizować efekty i uzyskać jak najlepszą ocenę. Poinformował również o wprowadzonych zmianach w regulacjach wewnętrznych m.in. dotyczących zamówień publicznych podyktowanych zmianą ustawy, czy też doprecyzowujących politykę danych osobowych.

Ostatnim punktem było przedstawienie planowanych przez Uniwersytet inwestycji, w tym budowy szpitala uniwersyteckiego, czy też rozbudowy i przeniesienia Kolegium Nauk Społecznych wraz z dziekanatem na Zalesie.

Dr n. med. Agnieszka Rynkiewicz została powołana przez Radę Naukową INSAR w USA na lidera INSAR w Polsce na lata 2021-2022

Dr n. med. Agnieszka Rynkiewicz, kierownik Zakładu Psychiatrii, Kolegium Nauk Medycznych UR została powołana przez Radę Naukową INSAR w USA (International Society for Autism Research, tłum. pol. Międzynarodowe Towarzystwo Badań Naukowych nad Autyzmem) do pełnienia funkcji lidera INSAR w Polsce (**INSAR Global Senior Leader for Poland**) na lata 2021-2022. **Dr Rynkiewicz jest pierwszym polskim naukowcem, któremu INSAR powierzył tę funkcję w Polsce.**

Rolą lidera INSAR w danym kraju jest m.in.:

1. Pełnienie funkcji osoby kontaktowej dla INSAR w sprawach o znaczeniu krajowym lub międzynarodowym, które związane są z badaniami nad autyzmem w danym kraju.
2. Prezentowanie swojej pracą zawodową wzoru do naśladowania dla innych naukowców w doskonałości i rzetelności badań naukowych nad autyzmem w swoim kraju.
3. Przygotowanie rocznego raportu o stanie badań naukowych nad autyzmem w danym kraju.
4. Wspieranie globalnej, międzynarodowej, wielośrodkowej współpracy pomiędzy zespołami naukowymi, które zajmują się badaniami naukowymi nad autyzmem.

Uniwersyteckie kołędowanie 2021

Mirosław Dymon

W okresie Bożego Narodzenia w polskiej tradycji przeżywano tzw. „święte wieczory”. Był to czas rodzinnych i przyjacielskich spotkań, które wypełnione były ciepłem, miłością i tajemnicą emanującą ze stajenki betlejemskiej, ale także wspólnym śpiewaniem kolęd i pastorałek. Pragnąc nawiązać do tych obyczajów i przenieść je na grunt wielkiej rodziny uniwersyteckiej, Instytut Muzyki pod

patronatem Jego Magnificencji Rektorów, prof. dra hab. Aleksandra Bobko (2012–2015) i prof. dra hab. Sylwestra Czopka, zorganizował jak dotychczas VI takich koncertów – spotkań. Uczestniczyli w nich rektorzy, prorektorzy, dziekani, dyrektorzy, wykładowcy, pracownicy administracji oraz studenci Uniwersytetu Rzeszowskiego.

Nikt nie przypuszczał, że VII edycja uniwersyteckiego kołędowania w związku

z panującą pandemią COVID-19 przybierze niecodzienną formę. Wiadomo przecież wszystkim, że okres świąt Bożego Narodzenia, Nowy Rok, jak dotąd związane były z tradycją kołędowania i świętowania na naszym Uniwersytecie. Pragnąc kontynuacji, mimo trudnych warunków dotyczących ograniczeń, zwłaszcza w sferze tradycyjnego kontaktu interpersonalnego, wspólnego wykonywania kolęd

Pracownicy Uniwersytetu Rzeszowskiego.

Studenci Instytutu Muzyki

i pastorałek na scenie Sali Koncertowej Instytutu Muzyki, wspólnego łamania się opłatkiem, należało wymyślić nową formułę. Po konsultacjach z JM Rektorem i Prorektorem Naszego Kolegium zdecydowano się na uniwersyteckie kolędowanie drogą on-line. I to wyzwanie podjęła nasza wspanią brać akademicka, próbując z zaangażowaniem sprostać nowym wymogom. Do wyjątkowego przedsięwzięcia przyłączyła się również grupa studentów kierunku jazzu i muzyki rozrywkowej pod kierunkiem mgr Ewy Siembidy i mgr. Tomasza Jachyma, proponując oryginalną wersję pieśni „Z wysokości płynie głos” (Angels We Have Heard On High).

Dziękując wszystkim wykonawcom, mamy nadzieję, że ta „filmowa forma” przybliżyła wszystkich nas do wzniosłego przeżywania tego czasu i wprowadziła w nastrój refleksji, zadumy, ciepła rodzinnego podczas przekazywania życzeń naszym rodzinom i przyjaciołom.

W imieniu Jego Magnificencji Rektora prof. dra hab. Sylwestra Czopka oraz Prorektora Kolegium Nauk Humanistycznych, prof. dra hab. Pawła Graty dziękujemy za wsparcie

i podtrzymanie tradycji uniwersyteckiego kolędowania na Uniwersytecie Rzeszowskim.

Dziękujemy szczególnie wykonawcom VII edycji uniwersyteckiego kolędowania. W kolędowaniu udział wzięli dr hab. **Elżbieta Feret**, prof. UR – prorektor Kolegium Nauk Społecznych

dr hab. **Wojciech Litwińczuk**, prof. UR – Instytut Nauk Rolniczych i Kształtowania Środowiska

dr **Maria Kossakowska-Maras** – Katedra Filologii Rosyjskiej

dr **Maciej Kluz** – Instytut Technologii Żywności i Żywnienia

dr **Franciszek Faluszczyk** – Zakład Kartografii i Turystyki Historycznej

mgr **Dominika Czekaj** – Instytut Sztuki

mgr **Justyna Bielak** – Instytut Filozofii

mgr **Monika Szufnarowska** – Instytut Ekonomii i Finansów

Linki do kolęd:

<https://youtu.be/7Wp3N4-WT1w>

<https://www.facebook.com/jmruz>

Profesor Janusz Pasterski

Prof. dr hab. Janusz Pasterski od ukończenia studiów polonistycznych w 1989 r. związany jest z Instytutem Filologii Polskiej Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Rzeszowie i Uniwersytetu Rzeszowskiego. W roku 1999 w macierzystej uczelni uzyskał stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa na podstawie pracy *Twórczość literacka Stefana Napierskiego*, napisa-

nej pod kierunkiem prof. dra hab. Zbigniewa Andresa. Stopień doktora habilitowanego uzyskał w 2012 r. na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach na podstawie rozprawy *Poezja Bogdana Czaykowskiego i Andrzeja Buszy w perspektywie dwukulturowości* (Rzeszów 2011). Tytuł naukowy profesora nauk humanistycznych uzyskał postanowieniem Prezydenta RP 4 stycznia 2021 r.

Prof. dr hab. Janusz Pasterski odbył staże naukowe na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach (1998/1999) i na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim (2007/2008). W latach 2002–2007 pełnił funkcję prodziekana ds. studiów dziennych Wydziału Filologicznego Uniwersytetu Rzeszowskiego. W kadencji 2012–2016 był dyrektorem Instytutu Filologii Polskiej UR. Od roku 2019 sprawuje funkcję dyrektora Instytutu Polonistyki i Dziennikarstwa UR. W latach 2018–2019 był kierownikiem Pracowni Literatury Młodej Polski i Dwudziestolecia Międzywojennego. Od początku zatrudnienia pracuje w Zakładzie Literatury Polskiej XX i XXI wieku.

Zainteresowania naukowe prof. Janusza Pasterskiego koncentrują się wokół literatury polskiej XX i XXI w., a zwłaszcza twórczości pisarzy emigracyjnych postrzeganej w perspektywie historycznej, społecznej i kulturowej, zarówno w kontekście jednostkowej i zbiorowej sytuacji wychodźcy/emigranta/postemigranta, jak i w odniesieniu do sposobów artystycznego wyrazu, indywidualnych poetyk oraz stosunku do tradycji literackiej. Mieszczą się tutaj również zagadnienia tradycji kultury oraz konwencji literackich i stylistycznych, problematyka tożsamościowa i międzykulturowa, a także kwestia relacji między nowoczesnymi i ponowoczesnymi wyzwaniem rze-

czywistości a świadomością estetyczną twórców i poetyką immanentną ich dzieł. Do sfery jego zainteresowań badawczych należy również literatura dwudziestolecia międzywojennego z jej wielonurtowością, nowatorstwem i paseizmem, które długo odciśkały się w twórczości pisarzy polskich na obczyźnie jako kluczowy punkt odniesienia. Jeszcze jeden krąg tych zainteresowań tworzy polska poezja współczesna, zwłaszcza twórczość poetów emigracyjnych z kręgu londyńskiej grupy Kontynenty (Andrzej Busza, Bogdan Czaykowski, Florian Śmieja) oraz dokonania takich autorów, jak m.in. Stefan Napierski, Jerzy Liebert, Stefan Borsukiewicz, Czesław Miłosz, Julian Przyboś, Ewa Lipska, Anna Frajlich, Janusz Szuber. Profesor Pasterski wypromował dwoje doktorów i pełni tę funkcję w dwóch kolejnych otwartych przewodach, jest też opiekunem naukowym kil-

korga innych doktorantów. Pełnił funkcję recenzenta w 11 przewodach doktorskich oraz 8 postępowaniach habilitacyjnych. Pięciokrotnie był też członkiem komisji habilitacyjnych. W latach 2015–2016 był członkiem jury XIV i XV Ogólnopolskiego Konkursu im. Czesława Zgorzelskiego na najlepszą polonistyczną pracę magisterską. Odbył krótkoterminowe staże dydaktyczno-naukowe na uniwersytetach we Florencji i Neapolu (Włochy), prowadził zajęcia dla studentów polonistyki na uniwersytetach w Bańskiej Bystrzycy i Preszowie (Słowacja). Jest członkiem Międzynarodowego Stowarzyszenia Studiów Polonistycznych, Polskiego Towarzystwa Kulturoznawczego oraz Stowarzyszenia Literacko-Artystycznego „Fraza”. Od roku 1997 należy do redakcji kwartalnika literackiego „Fraza”. Opublikował 3 monografie indywidualne: *Tristium liber. O twórczości lite-*

rackiej Stefana Napierskiego (Rzeszów 2000), *Inne wyzwania. Poezja Bogdana Czaykowskiego i Andrzeja Buszy w perspektywie dwukulturowości* (Rzeszów 2011), *Świat wiersza. Szkice o polskiej poezji (nie tylko) współczesnej* (Rzeszów 2019), zredagował i współredagował 5 monografii zbiorowych. Ponadto ogłosił ok. 90 artykułów i rozdziałów w monografiach oraz ok. 180 innych tekstów publicystycznych i literackich. Wystąpił z referatami na 48 konferencjach naukowych w kraju i za granicą. Dla różnych wydawnictw sporządził recenzje wydawnicze 13 monografii indywidualnych i zbiorowych oraz 56 artykułów dla czasopism naukowych. Realizuje dwa projekty naukowe (NPRH i MNiSW). Za osiągnięcia naukowe otrzymał Nagrodę Rektora WSP w Rzeszowie (1999). W roku 2018 Prezydent RP odznaczył go Srebrnym Krzyżem Zasługi.

Habilitacja w Kolegium Nauk Przyrodniczych ks. dr hab. Mirosław Twardowski

Ks. Mirosław Twardowski urodził się 15 kwietnia 1970 r. w Sędziszowie Małopolskim. Absolwent Wydziału Filozofii Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. Pracę doktorską obronił w 2004 r., uzyskując stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie filozofii.

W Uniwersytecie Rzeszowskim jest zatrudniony od 2009 r. Obecnie pracuje w Instytucie Nauk Rolniczych, Ochrony i Kształtowania Środowiska. 14 grudnia 2020 r. Uchwałą Rady Dyscypliny Filozofia uzyskał stopień doktora habilitowanego nauk humanistycznych w dyscyplinie filozofia (tytuł rozprawy habilitacyjnej: *Układy biotyczne w interpretacji fizyków*). Zainteresowania naukowe ks. dra hab. Mirosława Twardowskiego oscylują wokół zagadnień związanych z naturą i genezą życia oraz relacją nauka–religia.

Setna rocznica urodzin Jerzego Pleśniarowicza

Jan Wolski

W roku 2020 przypadała setna rocznica urodzin Jerzego Pleśniarowicza (1920–1978). To dobra okazja, aby podjąć działania mające na celu umocnienie pamięci o dokonaniach tej nietuzinkowej postaci i dokładniejsze opisanie bogatego i zróżnicowanego dzieła obejmującego poezję, niezwykle szeroką i obfitą aktywność translatorską, reżyserię teatralną i radiową, a także popularyzację działań w zakresie kultury.

W związku z tym powstała w Instytucie Polonistyki i Dziennikarstwa UR i środowisku kwartalnika literacko-artystycznego „Fraza” inicjatywa odpowiedniego uczczenia i przypomnienia dokonań oraz zasług tego wyjątkowego obywatela miasta Rzeszowa. W planowaniu położony został nacisk na szerokie środowiskowe oddziaływanie i uaktywnienie możliwie największej liczby instytucji i organizacji na terenie miasta.

I tak na Uniwersytecie zaplanowano konferencję naukową zatytułowaną „Jerzy Pleśniarowicz – człowiek wielu talentów. Teatr, dzieło translatorskie, poezja”, Teatr im. W. Siemaszkowej przygotował tzw. czytanie performatywne sztuki *Jam jest Panna Młoda* z „Wesela” reżyserowane przez Sławomira Gaudyna, a oparte na adaptacji stworzonej jeszcze w latach siedemdziesiątych minionego wieku przez

samego Pleśniarowicza i wystawionej na deskach rzeszowskiego teatru, Wojewódzka i Miejska Biblioteka Publiczna w Rzeszowie swój cykliczny ogólnopolski konkurs na wiersz „O pióro Pegaza” poświęciły Jerzemu Pleśniarowiczowi, także Rzeszowski Oddział Związku Literatów Polskich zaplanował spotkanie nazwane „Byli wśród nas. Człowiek i twórca: Jerzy Pleśniarowicz”. Bodaj najbardziej eksponowanym w przestrzeni miejskiej składnikiem planowanych obchodów miała być uroczystość odsłonięcia na murze starego cmentarza przy ul. Targowej tablicy pamiątkowej zaprojektowanej przez prof. Jerzego Kierskiego z Instytutu Sztuk Pięknych UR.

Ponieważ cały kraj znalazł się w rygorach obostrzeń komunikacyjnych spowodowanych koronawirusową pandemią, nastąpić musiały zmiany planowanych terminów i – niestety – odwołania nieomal wszystkich przedsięwzięć. Odwołania, dodajmy, czasowego, ale nie rezygnacji.

Przypomnijmy zatem, że ten rzeszowianin z wyboru od początku września 1952 r. (z przerwą roczną w 1954 r. na stypendialny pobyt i pracę w Théâtre National Populaire w Paryżu) aż do emerytury, na którą przeszedł w 1974 r., był kierownikiem literackim Teatru Ziemi Rzeszowskiej, dzisiejszego Teatru im. Wandy Siemaszkowej. W tym cza-

sie nie ustawał w swej twórczej pracy translatorskiej, poetyckiej i przybliżaniu literackiego dorobku osób związanych z regionem i naszymi słowiańskimi sąsiadami.

W reżyserii Jerzego Pleśniarowicza, nierzadko zarazem w jego przekładzie, gdy był to autor obcojęzyczny, na scenie rzeszowskiego teatru wystawiano liczne przedstawienia, by wymienić ledwie kilka z kilkudziesięciu, m.in. *Ostry dyżur* Jerzego Lutowskiego (1956), *Dzikusy* Sergiusza Michałkowa (1960), *Matka* Maksyma Gorkiego (1961), *Medea* Eurypidesa (1962), *To słowik śpiewał* Roberta Lamoreux (1963), *Pięć wieczorów* Aleksandra Wołodina (1964), *Gdzie jest Abel, brat twój* Julii Eldisa (1965), *Ktoś Nowy* Marka Domańskiego (1965), *Antygona* Jeana Anouilha (1967), *Dwaj Júlusa* Barč-Ivana (1968), *Niespokojna starość* Leonida Rachmanowa (1969), *Z tej ziemi. Opowieści i reportaże według własnego scenariusza* (1971), *Chłopcy* Stanisława Grochowiaka (1972), *Uciekła mi przepióreczka* Stefana Żeromskiego (1973). On także stworzył scenariusz widowiska *Jam jest Panna Młoda* z „Wesela” o patronce naszego teatru. Gościnnie pracował także w innych polskich teatrach oraz u sąsiadów za granicą. Intensywnie obecny był w audycjach radiowych na antenie rozgłośni rzeszowskiej Polskiego Radia i na antenie ogólnopolskiej.

Był niestrudżonym tłumaczem i przekładał głównie twórczość poetycką, dramaturgiczną, prozatorską, m.in. czeskiego poety Miroslawa Holuba, słowackich Stefana Kremerego, Wojteha Mihálíka, Miroslawa Válka, Jana Stacho, Mikuláša Kováča, rosyjskich poetów Stiepana Szczipaczowa, Iwana Bunina, gruzińskiego Michy Kwiliwidze, ukraińskich Pawła Tyczyny, Dmytro Pawłyczki, Ivana Dracza, Borysa Olijnyka, Maksyma Rylskiego, Romana Łubkiwskiego, białoruskiego Maksyma Tanka i wielu innych. Należy koniecznie przypomnieć aktywność organizacyjną Jerzego Pleśniarowicza, by wymienić chociażby jego rolę w tworzeniu rzeszowskiego Oddziału Związku Literatów Polskich, którego został pierwszym prezesem. Prowadził również własne badania, czego wynikiem były np. fundamentalne *Kartki z dziejów rzeszowskiego teatru*, obszerna antologia *Wiersze z Rzeszowskiego*, a także poradniki dla miłośników kultury żywego słowa i ruchu recytatorskiego.

Stulecie urodzin Jerzego Pleśniarowicza to okazja, aby przypomnieć tę nie-

zwykłą osobowość poety, tłumacza i krzewiciela sztuki teatralnej, reżysera teatralnego i radiowego, teatrologa, animatora życia kulturalnego i literackiego. Przypomnieć postać erudyty, który w pamięci rzeszowian zapisał się jako prawdziwy humanista, animator życia kulturalnego i literackiego, charakter, temperament i twórczość, które wyraziście zapisały się w kulturze i życiu literackim naszego miasta, regionu i kraju, wnosząc w nie swój własny, oryginalny, samodzielny i unikatowy wkład o niezwyklej artystycznej, poznawczej i dokumentalnej wartości.

Wolno przypuszczać, że materiały przeznaczone na debatę konferencyjną, a przygotowane przez badaczy z wielu ośrodków naukowych w kraju, a także z zagranicy, złożą się na monografię zbiorową, która przyczyni się do utrwalenia postaci i dorobku Jerzego Pleśniarowicza, podobnie jak trwająca edycja jego *Pism*, których kolejne tomy obejmują kilkusetstronicowe uporządkowane materiały redagowane pieczołowicie i wydawane przez Krzysztofa i Jana Pleśniarowiczów, syna i wnuka

znakomitego rzeszowianina w wybor. Patronuje on jednej z ulic miasta, przypomina go pamiątkowa tablica na murze starego cmentarza przy ul. Targowej, pamiętają o jego zasługach miejscowy teatr, radio i literaci, ale warto może przygotować ścieżkę edukacyjną na terenie miasta prowadzącą śladami Pleśniarowicza, a w praktyce instytucji i osób rzeszowskiej kultury. Podobno uwielbiał poruszać się po mieście pieszo i gawędzić z przypadkowo spotkanymi osobami. Jednak najbardziej pożądane byłoby ustanowienie Nagrody Literackiej Miasta Rzeszowa im. Jerzego Pleśniarowicza, a może Uniwersytetu Rzeszowskiego, którą można by przyznawać co dwa lub trzy lata, nagrody wyróżniającej twórczość przekładową z języków naszych najbliższych sąsiadów, bo miejsce geograficzne, głębokie związki z regionem ukształtowały artystę i były dla Jerzego Pleśniarowicza arcyważne. Zapewne wymaga to szerszej dyskusji, ale bez wątpienia taka nagroda miałaby znakomitą i nie do przecenienia moc promocyjną.

36. Ogólnopolskie Spotkanie Obieżyświatów Trampów i Turystów OSOTT 2020 – online

Maciej Brożyna, Lukasz Godek

Rok 2020 był chyba dla wszystkich rokiem strachu, zaskoczenia i smutku. W tym wszystkim musieliśmy się odnaleźć i mimo utrudnień w podróżowaniu nie mogliśmy się poddać i zrezygnować z organizacji naszej corocznej i najstarszej w Polsce imprezy podróżniczej. Niestety ze względu na sytuację OSOTT miał formę zdalną. Mimo tego nie zabrakło chętnych prelegentów, którzy opowiadali o swoich dokonaniach. W roku 2020/21 mamy ponad 100 prelekcji wraz z filmami i autorскими zdjęciami. Dla osób ciekawych i chętnych do wysłuchania nagranych prelekcji mamy dobrą wiadomość. Serdecznie zapraszamy na 36. edycję OSOTT.

Wystartowaliśmy 20 listopada 2020 r. i jesteśmy online non-stop. Aby wejść na stronę spotkania, nie trzeba się logować – wystarczy kliknąć na

podany poniżej adres (jest to całkowicie bezpłatne):

www.osott-travenalia2020.travelbit.pl

Powyższy serwis będzie funkcjonował do listopada 2021 r. – w tym czasie będzie można wchodzić na stronę w dowolnym czasie i dowolną liczbę razy.

Historia OSOTT

Nieodłącznym elementem ruchu trampingowego w Polsce stały się spotkania połączone z pokazami przeżrocz, jakie organizowali uczestnicy wypraw. Cieszyły się one ogromną popularnością, bowiem dawały możliwość obcowania z ciekawym, a często egzotycznym światem, a także zyskania najbardziej aktualnych informacji wprost ze źródła. Odwiedzali je nie tylko marzący o podróżach, ale także globtroterzy o pewnym doświadcze-

niu, ponieważ spotkania takie dawały możliwość wymiany doświadczeń. W ten sposób tworzyły się lokalne, czy też regionalne grupy osób związanych z trampingiem.

Powstało także wiele nieformalnych przedsięwzięć służących wymianie informacji podróżniczej. Wszystkie miały jednak ograniczony zasięg.

Zasadniczy przełom w tworzeniu trampingowego środowiska nastąpił w roku 1985. Związany z krakowskim Almatorem, a później także Logostourem podróżnik Andrzej Urbanik wpadł na pomysł zorganizowania ogólnopolskiego spotkania globtroterów o otwartej formule, dla wszystkich podróżujących, zarówno związanych ze środowiskiem studenckim, jak i innymi grupami, ale także dla trampów indywidualnych. Okoliczności powstania tej inicjatywy były co najmniej niecodzienne. Andrzej próbo-

wał wtedy dotrzeć do Indonezji, ale główną przeszkodą była niemożność uzyskania wizy. Po wielu próbach udało się znaleźć podróżnika, któremu taka sztuka się udało. Niestety nie był on skory do podzielenia się swoją wiedzą, a wręcz stwierdził, że najlepiej jest uczyć się na własnych błędach. Andrzej uparł się i w końcu dotarł wraz ze swoim przyjacielem – podróżnikiem Krzysztofem Kmiecikiem – do Indonezji (wizy udało się załatwić w konsulacie w Bombaju, co podpowiedział spotkany gdzieś po drodze, tym razem życzliwy, globtroter). W gorący wieczór na Bali Andrzej podzielił się z kolegą swym pomysłem, a ten uznał, że jest świetny.

W tamtym czasie grupa „trampingowych liderów” (przede wszystkim kierownicy wypraw trampingowych) liczyła w Polsce nie więcej niż 100–150 osób. Były więc szanse na powodzenie takiego przedsięwzięcia, dla którego Andrzej wymyślił nazwę OSOTT, czyli Ogólnopolskie Spotkanie Organizatorów Wypraw Trampingowych. Brzmiało to wtedy bardzo poważnie i nikt nie dochodził szczegółów, a było to wtedy o tyle ważne, że impreza była całkowicie nieformalna. Aby nie było kłopotów, o co wtedy wcale nie było tak trudno – oficjalnie – logistykę załatwiał krakowski Logostour. Pierwszy OSOTT odbył się w listopadzie 1985 r. w Harbutowicach pod Krakowem. Wzięło w nim udział 50 trampingowców z całej Polski, którzy doszli do wniosku, że ta impreza „to jest to” i postanowili, że będą się spotykać co roku.

Pomysł okazał się strzałem w dziesiątkę i odtąd co roku w listopadzie, w różnych miejscach w Polsce, spotykają się na OSOTT, czyli głównym mitingu podróżniczym, zarówno polscy, jak i zagraniczni globtroterzy. Co ważne, OSOTT okazał się także interesujący dla żeglarzy, alpinistów, baloniarzy, lotniarzy i pletwonurków, słowem dla wszystkich, którzy poznawali świat, podróżując „lądem, morzem i powietrzem”. W kolejnych latach na OSOTT

przyjeżdżać zaczęło coraz więcej podróżników i w ten sposób powstała ogólnopolska społeczność trampingowa, która odegrała ogromną rolę w rozwoju ruchu globtroterskiego (trampingowego) w Polsce.

OSOTT ma formę sympozjum, w czasie którego prezentowane są przezrocza z całego świata, plakaty fotograficzne oraz omawiane są różne problemy związane z podróżowaniem (sesja „Geografia podróżowania”). W sumie OSOTT to forum wymiany informacji i spotkanie o specyficznej atmosferze, przeznaczone zarówno dla doświadczonych podróżników, jak i tych, którzy marzą o dalekich eskapadach.

W roku 2002 OSOTT osiągnął pełnoletność – odbyła się 18. edycja spotkania. Organizatorzy zapytali: czy w dobie powszechnego dostępu do Internetu, kiedy świat stał się prawdziwie globalną wioską, jest jeszcze miejsce na takie spotkania, czy może lepiej je zakończyć? Wtedy oburzyli się OSOTT-owicze i wymogli obietnicę, że będziemy się spotykać dalej. Zmieniono także wtedy rozwinięcie skrótu OSOTT na przystający do współczesnych czasów, czyli Ogólnopolskie Spotkanie Obieżyświatów, Trampów

i Turystów. W roku 2013 Andrzej Urbanik (pochodzący z Rzeszowa), pomysłodawca i główny animator OSOTT-u, porozumiał się z rektorem Uniwersytetu Rzeszowskiego i Wydział Wychowania Fizycznego tej uczelni stał się razem z Travelbit organizatorem imprezy. Kolejne edycje, już w Rzeszowie, były równie udane, a w 2014 r. świętowaliśmy 30-lecie OSOTT-u, który jest najstarszą tego typu imprezą w Polsce.

Nie wiadomo do końca, gdzie tkwi fenomen OSOTT-u. Być może w niepowtarzalnej formule. Kilku uczestników spotkania przez trzy dni jest cały czas ze sobą. Mieszkają w tym samym hotelu, wspólnie spożywają posiłki, do późnych godzin nocnych wspólnie wędrują, oglądając pokazy przezroczy bądź multimediiów. Tworzą się grupy wyjeżdżające razem na wyprawy, nawiązują przyjaźnie, a zdarza się że i miłości. Jest już kilkanaście OSOTT-owych małżeństw, a wiadomo o co najmniej dwóch OSOTT-owiakach, poczętych w czasie trwania imprezy – w tym jednym w czasie obchodów XXV-lecia. Warto zwrócić uwagę, że organizatorzy większości spotkań globtroterskich zapraszają

tw. gwiazdy, które mają błyszczeć dla innych uczestników. Na OSOTT nie ma gwiazd. Są tam po prostu ci, którzy wznieśli się ponad poziom zwykłych zjadaczy chleba, wykazali się fantazją i wyruszyli w świat. Oczywiście na OSOTT przyjeżdżają także osoby znane z pierwszych stron gazet, ale zachowują się jak wszyscy uczestnicy. I to nadaje wspaniałą atmosferę tej imprezie. Po prostu OSOTT wyłamuje się z często powtarzanego schematu festiwali podróżniczych, gdzie jest grupa prezydentów i widzowie. W przypadku OSOTT wszyscy są na równych prawach. Jest jeszcze jedna sprawa. Na OSOTT nie są organizowane konkursy oceniające, kto dojechał dalej, czy też w bardziej ekstremalnych warunkach (były takie pomysły, ale je odrzucono)

i przez to nie ma atmosfery niezdrowej konkurencji.

Po przeniesieniu imprezy do Rzeszowa udział w OSOTT możliwy jest dla mieszkańców miasta, bowiem impreza ma otwarty charakter. Tak więc na ile pojemność sali pozwoli, organizatorzy zapraszają rzeszowian do wspólnej podróży przez świat.

OSOTT przez wiele lat był głównym źródłem informacji dla polskich biur podróży, ponieważ OSOTT-owicze przecierali szlaki, odkrywając dla polskiej turystyki kolejne regiony świata. Wielu uczestników spotkań, oprócz trampingowego podróżowania, pilotuje grupy czy jest właścicielami agencji turystycznych.

W latach 80. i 90. XX w. na OSOTT przyjeżdżali przedstawiciele klubów glob-

troterskich z Wielkiej Brytanii, Niemiec, Holandii, Francji i Austrii, rozszerzając naszą wiedzę o świecie dotyczącą tych miejsc, do których wtedy Polakom było trudno dotrzeć.

Swego rodzaju „streszczeniem” każdego OSOTT-u jest kolejny tom książki *Przez świat* składający się z kilkudziesięciu relacji z wyjazdów do najciekawszych zakątków świata. Autorami są w większości OSOTT-owicze, ale relacje może przysłać każdy, który coś widział, przeżył i potrafi gromadzić użyteczne informacje.

Każdy OSOTT trwa trzy dni, a potem ... a potem funkcjonuje www.travelbit.pl, gdzie można być dalej ze sobą, nawet kiedy wyjedzie się na koniec świata.

Dlatego na OSOTT nie może zabraknąć i Ciebie!

Fot. Archiwum OSOTT

Wydawnictwo UR poleca

Szymon Wieczorek, *Galla Anonima opowieść o Królu Bolesławie i biednym kleryku*.
Moraliter – Anagogice – Allegorice – Historice

ISBN: 978-83-7996-824-4, 2020, 149 ss., format B5, oprawa broszurowa

Przedmiotem zainteresowania Szymona Wieczorka jest historia Galla Anonima o obdarowaniu przez hojnego króla Bolesława Szczodrego nieznanego z imienia, biednego cudzoziemskiego duchownego. Monarcha ofiarować miał przybyszowi tyle złota i srebra, ile ten uniesie, wspomagając go nawet własnym płaszczem, gdy odzienie biedaka rozdarło się od ciężaru. Historia, którą Gall otwarcie stawia za przykład potomnym, dzisiejszym czytelnikom, kojarzy się raczej z baśnią. Okazjonalnie poświęca się jej więcej uwagi, spychając często na margines rozważań. Niniejsza monografia ma za cel wypełnić tę lukę, konfrontując różne proponowane dotąd interpretacje, oferując nowe spostrzeżenia i usiłując dociec związanych z treścią anegdoty zamysłów samego Anonima. Wieczorek prowadzi czytelnika przez opowieść, dogłębnie analizując różnorakie tropy, marginalne zmiany, szukając źródłowych analogii i odniesień oraz ewentualnych inspiracji. Dzięki stosowanym zabiegom narratorskim monografia dostarczy czytelnikowi wiele przyjemności z lektury.

Oktawia Skakowska, Jarosław Kinal, *Krótka historia t-shirtu. Od bielizny do manifestu popkultury*

ISBN: 978-83-7996-848-0, 2020, 128 ss., format B5, oprawa broszurowa

Tematem monografii jest historia i znaczenie t-shirtu. Ten element ubioru zagościł na dobre w naszych szafach, niezależnie od wykształcenia czy pozycji społecznej, stając się synonimem wygody i codzienności. Jako przedmiot opracowania został wybrany z dwóch powodów. Pierwszy to zainteresowania autorów skupiające się na modzie i jej znaczeniu w kulturze codzienności, otoczeniu informacyjnym oraz wpływie na człowieka. Drugi to nikłe zainteresowanie badaczy kultury fenomenem t-shirtu i skąpa jego obecność zarówno w literaturze związanej z projektowaniem odzieży, jak i historią mody. Celem autorów książki jest prześledzenie drogi koszulki od bycia elementem bielizny do miejsca, które zajmuje we współczesnym świecie, będąc środkiem wyrażania osobowości, manifestem poglądów, a często także powierzchnią reklamową. Opracowanie jest również próbą spojrzenia na wybory konsumenckie Polaków i zbadania ich preferencji w stosunku do t-shirtów.

Iwona Tabaczek-Bejster, Grzegorz Konieczny, *Działalność Wodnego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego 1989–2012*

ISBN: 978-83-7996-847-3, 2020, 257 ss., format B5, oprawa broszurowa

Przedstawiona monografia jest drugą częścią wydanej w 2012 r. publikacji Iwony Tabaczek-Bejster *Działalność Wodnego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego 1962–1989*. Oba tytuły pozwalają spojrzeć na 50 lat działalności organizacji zajmującej się bezpieczeństwem nad wodami w Polsce. Głównym celem niniejszej publikacji jest ukazanie różnych form aktywności Wodnego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego – od 1989 r., w którym nastąpiły zmiany społeczno-ustrojowe w Polsce, do roku 2012. Zgromadzony materiał obejmuje artykuły, sprawozdania, wspomnienia, protokoły i recenzje zamieszczone w czasopiśmie. W pracy wykorzystano materiały znajdujące się w archiwach państwowych: Archiwum Dokumentacji Mechanicznej w Warszawie, Narodowym Archiwum Cyfrowym – gdzie znaleziono dokumentację fotograficzną, Głównym Archiwum Policji w Warszawie – gdzie uzyskano informacje dotyczące liczby utonięć na terenie kraju. W opracowaniu wykorzystano również kilkanaście relacji ustnych zawodników, szkoleniowców i działaczy.

Biblioteka Austriacka: bożonarodzeniowe warsztaty dla szkół w formule online

Ewa Cwanek-Florek

E. Cwanek-Florek – Biblioteka Austriacka

W zmienionej covidowej rzeczywistości również warsztaty dla uczniów i studentów – których do tej pory odbyło się już 147 – musiały odejść w sferę miłych wspomnień. Liczni goście, konkursy, nagrody, zdjęcia i relacje, będące elementem codzienności Biblioteki Austriackiej, zostały przeniesione do kategorii spraw, które nastąpią kiedyś, gdy nasze życie wróci

do stanu sprzed pandemii. Inspiracją i zachętą do rozpoczęcia pracy w nowej formule rzeczywistości wirtualnej, do której została przeniesiona spora część naszego życia, stały się liczne zapytania ze strony nauczycieli o dalszą możliwość uczestniczenia w warsztatach. Odpowiedź na nie mogła być tylko jedna: stworzyliśmy kanał Biblioteki Austriackiej na

YouTube („Biblioteka Austriacka w Rzeszowie”), na którym w grudniu zamieściliśmy pięć filmów – jest to kolejna prezentacja pt. *Od świątecznych jarmarków po Sternsinger, czyli Boże Narodzenie „po austriacku”*, jak również nowoczesna odsłona przedstawianego już w ubiegłych latach tematu *200 lat „Cichej nocy”: historia, pokojowe przesłanie, współczesność najpopular-*

niejszej kolędy świata, który cieszył się dużą popularnością. Niezmiernie miłe, serdeczne informacje zwrotne dają dużą satysfakcję i potwierdzają, że warto i trzeba kontynuować formę pracy w tej konwencji. Ciekawsze z nich to: „Super pomysł i wspaniałe nagranie, na pewno skorzystam”; „Oglądaliśmy dziś Twój film na lekcji – uczniowie bardzo zainteresowani (emotikon). Prosimy o więcej (emotikony)”; „Dzisiaj zrobiłam te warsztaty w VII i VIII klasie. Bardzo się podobało! (emotikony). Zaraz je włączę na godzinie wychowawczej w I LO. Wysłałam linki do koleżanki w Warszawie i też będzie je realizować! Danke (emotikony)”; „Wysłałam jeszcze [...], dyrektorowi szkoły pod Warszawą, żeby rozpropagował wśród germanistów”; „Pięknie dziękuję za prezentacje, na pewno wykorzystam i skorzystam z oferty Biblioteki”; „Super, dziękuję”; „Bardzo dziękuję, na pewno skorzystam na najbliższej lekcji niemieckiego z oferty w formule on-line”; „Dziękuję bardzo. Z pewnością weźmiemy udział”.

Pozytywne informacje zwrotne motywują nas do kontynuacji pracy w jedynej możliwej obecnie formule. Rozpoczęliśmy także nagrania cyklu wykładów otwartych poświęconych kulturze, literaturze, historii i językowi Austrii. Wkrótce można je będzie obejrzeć i posłuchać na naszym kanale na YouTube.

Chociaż nowe realia niewątpliwie zmobilizowały nas do rozwoju, jednak oczywiście czekamy z utęsknieniem na powrót do rzeczywistości sprzed roku i pracę „w kontakcie”, gdy pomieszczenie biblioteki znów zapełni się uczniami szkół średnich i podstawowych uczestniczącymi z zainteresowaniem w warsztatach zakończonych każdorazowo konkursem z drobnym nagrodami. A co jakiś czas będziemy gościć współczesnych znanych pisarzy austriackich. Korytarz ozdobią kolejne wystawy, systematycznie otrzymywane z Austriackiego Form Kultury. Oby ta nowa normalność nastąpiła jak najszybciej...

Koło Naukowe „Młoda Elektroradiologia” nagrodzone po raz 4.

Andrzej Urbanik

Studenckie Koło Naukowe „Młoda Elektroradiologia” działające w Kolegium Nauk Medycznych Uniwersytetu Rzeszowskiego na kierunku elektroradiologia zanotowało kolejny sukces. W konkursie organizowanym przez Polskie Towarzystwo Elektroradiologii okazało się najbardziej aktywnym w Polsce w roku akademickim 2019/2020. Do sukcesu poprowadziła Koło studentka Agata Piechota – jego przewodnicząca. To już czwarty rok z rzędu kiedy „Młoda Elektroradiologia” okazuje się bezkonkurencyjna w naszym kraju.

Badania naukowe studentów z SKN Technologów Żywności „FERMENT” nagrodzone na dwóch międzynarodowych konferencjach

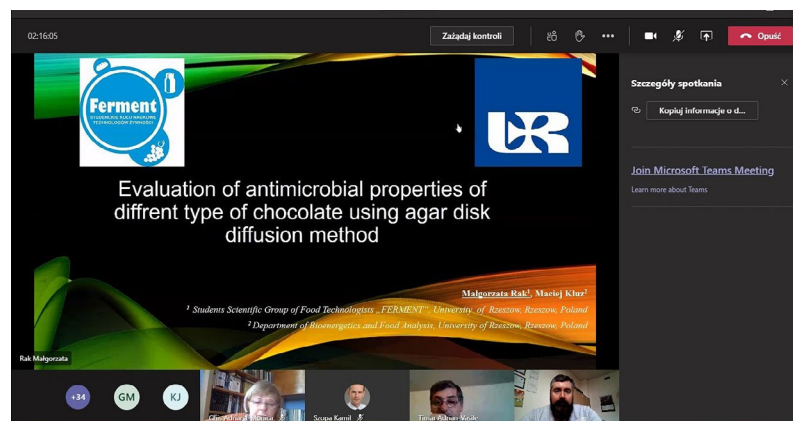
Maciej Kluz

W grudniu 2020 r. studenci SKN TŻ „FERMENT” wzięli udział w dwóch międzynarodowych konferencjach, które odbyły się w sposób zdalny z uwagi na obecną pandemię COVID-19.

W międzynarodowej konferencji „Student in Bucovina”, która odbyła się 18 grudnia 2020 r. w Stefan cel Mare University in Suceava (Rumunia), nasi studenci zajęli czołowe miejsca w konkursie na najlepsze badania i za ich prezentację: 2. miejsca w swoich sekcjach zajęli: Karol Pietrzyk (doktorant I roku) oraz Miłosz Pastuszczyk (student I roku studiów II stopnia), opiekunem prac był dr Maciej Kluz. Natomiast wyróżnienie otrzymała Ewelina Sidor (doktorantka II roku), opiekunem pracy była dr hab. inż. Małgorzata Dżugan, prof. UR. Jest to już kolejna edycja konferencji, w której nasi studenci odnotowali sukcesy.

22 grudnia 2020 r. w Uniwersytecie w Oradei (Rumunia) na Wydziale Technologii Żywności i Ochrony Środowiska odbyła się w sposób zdalny międzynarodowa konferencja naukowa „Innovativa” 10th Edition, w której wzięli udział studenci z SKN Technologów Żywności „FERMENT” wraz z opiekunami. Podczas sesji referatowej studenci przedstawili referaty:

Karol Pietrzyk – *The influence of essential oils on the microbiological quality of pork meat*;

Andżelika Panek – *Pro-health and antimicrobial properties of mangosteen*;
Mariola Panek – *The effect of essential oils on the microbiological stability of beef meat*;

Miłosz Pastuszczyk – *Evaluation of microbiological and physicochemical properties of kombucha*;

Weronika Ptasiuk – *Evaluation of microbiological quality of ice cream using agar assay method*;

Małgorzata Rak – *Evaluation of antimicrobial properties of different type of chocolate using agar disk diffusion method*;
Kamil Szopa – *Goat milk beverages with magnesium*;

Joanna Kuzdralińska – *Identification of microbiological contamination on food using by MALDI TOF MS Biotyper*.

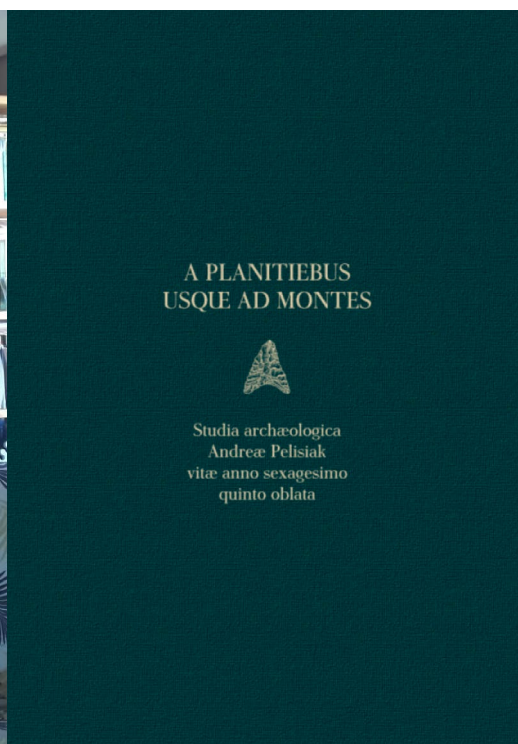
Studenci Instytutu Technologii Żywności i Żywnienia Uniwersytetu Rzeszowskiego podczas konkursu na najlepsze badania oraz prezentację zajęli: Miłosz Pastuszczyk – I miejsce (opiekun dr Maciej Kluz), Ewelina Sidor – III miejsce (opiekun dr hab. inż. Małgorzata Dżugan, prof. UR) oraz w kategorii debiut: Kamil Szopa (opiekun dr hab. inż. Agata Znamirowska, prof. UR) oraz Weronika Ptasiuk (opiekun dr Maciej Kluz).

Cieszy fakt, że mimo obostrzeń i pandemii organizowane są konferencje naukowe, w których studenci mogą brać udział i przedstawiać wyniki swoich badań, co w tym trudnym czasie z pewnością motywuje ich do działania.

Jubileusz 65. urodzin prof. dra hab. Andrzeja Pelisiaka z Instytutu Archeologii UR

Prof. Andrzej Pelisiak z egzemplarzem Księgi

Okładka Księgi Jubileuszowej

W roku 2020 profesor Andrzej Pelisiak pracujący w Instytucie Archeologii Uniwersytetu Rzeszowskiego obchodził jubileusz 65. urodzin.

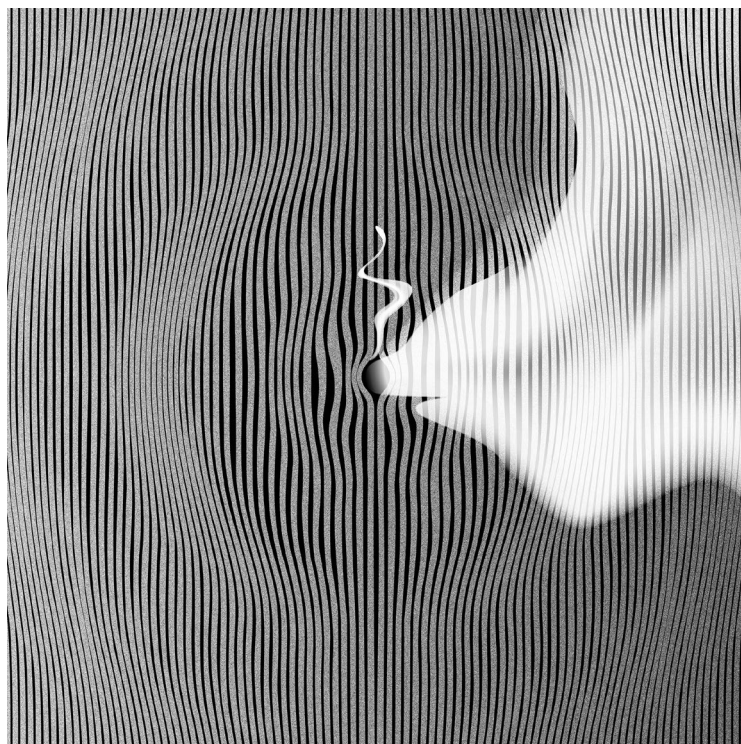
Z tej okazji przygotowana została Księga Jubileuszowa pt. *A planitiebus usque ad montes. Studia archaeologica Andreae Pelisiak vitae anno sexagesimo quinto oblata* opublikowana przez Wydawnictwo Uniwersytetu Rze-

szowskiego. Redakcji podjęli się wspólnie: dr Maciej Dębiec z Uniwersytetu Rzeszowskiego oraz prof. Thomas Saile z Uniwersytetu w Ratyźbonie. Na tom składają się 42 artykuły przygotowane przez międzynarodową grupę 78 autorów. Zakres tematyczny jest bardzo szeroki – od paleolitu po czasy nowożytne. Znalazły się również artykuły o samym Jubilecie oraz bibliografia wszystkich prac.

Życzymy Profesorowi dalszej owocnej pracy oraz sukcesów naukowych.

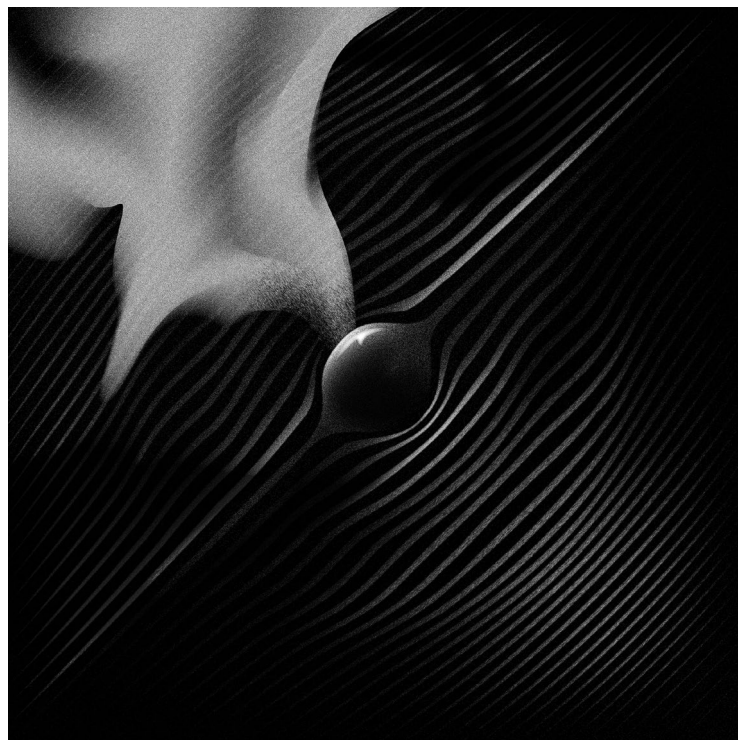
Fot. M. Dębiec

Nagroda Andrzeja Stelmasiewicza, założyciela Fundacji Wspólnota Gdańska dla Jacka Machowskiego – doktoranta w Szkole Doktorskiej UR

Dziwo

Prace „Fenomen” i „Dziwo”, które zostały zaprezentowane na wystawie 10. Międzynarodowego Konkursu Na Małą Formę Graficzną otrzymał tam „Nagrodę Andrzeja Stelmasiewicza, założyciela Fundacji Wspólnota Gdańska”. Prace zostały tak zaprojektowane, aby można je było wielorako interpretować.

Fenomen

Nagrody dla pracowników Instytutu Sztuk Pięknych UR

Nagroda oraz dwa specjalne wyróżnienia w międzynarodowym konkursie graficznym dla dra hab. Łukasza Cywickiego, prof. UR

Łukasz Cywicki ur. się w 1975 r. w Przemysłu. Ukończył studia na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby w Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu. Dyplom uzyskał w 2000 r. w pracowni drzeworytu prof. Zbigniewa Lutomskiego i rów-

noległe w pracowni malarstwa prof. Jana Świtki. Doktorat obronił w 2008 r. na Wydziale Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, natomiast w 2018 r. habilitację na Wydziale Grafiki i Komunikacji Wizualnej Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu. Pracuje na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Instytucie Sztuk Pięknych Kolegium Nauk Humanistycznych Uniwersytetu Rzeszowskiego, gdzie prowadzi zajęcia w dyplomującej Pracowni Druku Wypukłego. W dorobku ma 41 wystaw indywidualnych, udział w 922 wystawach zbiorowych międzynarodowych i ogólnopolskich.

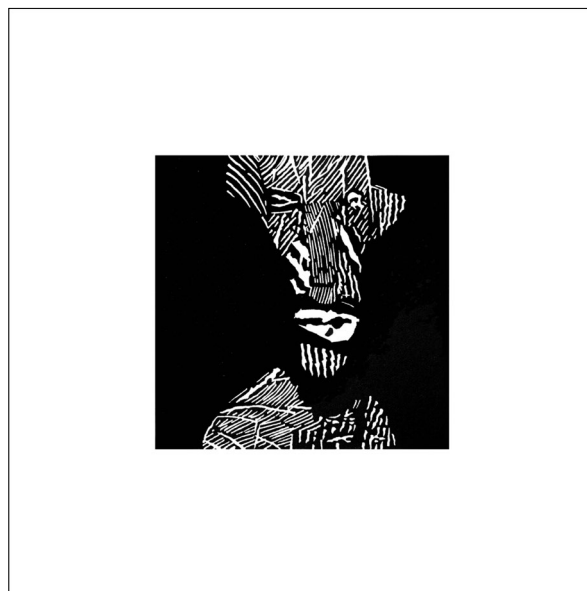
Otrzymał 76 wyróżnień i nagród w konkursach w kraju i za granicą.

Dr hab. Łukasz Cywicki, prof. UR otrzymał II nagrodę za pracę pt. „Postać czasu – 44” oraz specjalne wyróżnienie za zestaw dwóch prac pt. „Postać czasu – 46” i „Postać czasu – 48” w mię-

dzynarodowym konkursie graficznym – „Primo Premio LIBRO D'ARTISTA Grafica Italiana 2020” w Vigonza (Padova) we Włoszech w 2020 r. Konkurs organizowany jest przez Stowarzyszenie Grawerów Włoskich, które zostało założone w Vigonza (Padwa) w 1986 r. z inicjatywy grupy artystów, wielbicieli i kolekcjonerów grafiki artystycznej. Stowarzyszenie ma na celu promowanie i rozpowszechnianie oryginalnej grafiki warsztatowej. Wszystkie wydawnictwa, wystawy, spotkania i sympozja odbywają się w Zamku Da Peraga pod patronatem gminy Vigonza we Włoszech. Stowarzyszenie zrzesza kilkudziesięciu włoskich grawerów, organizuje także cykliczne konkursy dla artystów zajmujących się grafiką, ekslibrisem oraz książką artystyczną. Osobne konkursy organizowane są dla seniorów i studentów.

Postać czasu – 46. Specjalne wyróżnienie

Postać czasu – 44. Druga nagroda

Postać czasu – 48. Specjalne wyróżnienie

Główna nagroda w konkursie Wolda dla dra hab. Wiesława Grzegorzcyka, prof. UR

Wiesław Grzegorzcyk ur. się 1965 r. w Rzeszowie. Nauczyciel akademicki, projektant graficzny, absolwent Wydziałów: Lekarskiego Akademii Medycznej (1990) i Grafiki Akademii Sztuk Pięknych (1995) w Krakowie. Autor ponad 100 plakatów artystycznych, licznych znaków graficznych (w tym logo Uniwersytetu Rzeszowskiego; współautor *Księgi identyfikacji wizualnej UR*), projektów książek i czasopism, prac z zakresu heraldyki, weksylologii, medalierstwa, filmu animowanego. Ma na swym koncie 31 wystaw indywidualnych. Brał udział w ok. 300 wystawach zbiorowych, w tym w większości najważniejszych cyklicznych międzynarodowych i krajowych przeglądów plakatu. Laureat 32 nagród i wyróżnień w konkursach projektowych, w tym:

- IV nagrody VI Europejskiego Triennale Plakatu Politycznego w Mons, Belgia, 1995,
- I nagrody w ogólnopolskim konkursie na logo miasta Bielska-Białej, 1996,
- I nagrody w konkursie na logo Uniwersytetu Rzeszowskiego, 2001,
- I nagrody w konkursie na logo 650-lecia Miasta Rzeszowa, 2003,
- I nagrody w ogólnopolskim konkursie na logo 25-lecia „Solidarności”, Gdańsk, 2004,
- wyróżnienia specjalnego jury w konkursie Taiwan International Poster Design Award 2005, Tajpei,
- nagrody Wolda Professional: *Best of Poland*, Mediolan, 2010,
- nagrody 8th Wolda: Award of Excellence, Meerbusch (Niemcy), 2017,

- wyróżnienia honorowego w Graphis Poster Annual 2019, Nowy Jork, 2018,
- dwóch „srebrnych” nagród w Graphis Poster Annual 2020, Nowy Jork, 2019,
- **głównej nagrody 11th Wolda: Best of Show w kategorii redesign, Meerbusch (Niemcy), 2020.**

Należy do Związku Polskich Artystów Plastyków i Stowarzyszenia Twórców Grafiki Użytkowej.

Ma żonę i dwóch dorosłych synów. Interesuje się historią, dawną sztuką i rzemiosłem artystycznym, zabytkami i ich ochroną.

Wolda (Worldwide Logo Design Award) jest międzynarodowym konkursem, a zarazem corocznym przeglądem znaków graficznych. Początkowo,

od roku 2006, konkurs organizowany był w Mediolanie, obecnie zaś w niemieckim mieście Meerbusch.

W roku 2020 jury, którego członkowie reprezentują prawie wszystkie kontynenty, mieli do wyboru 223 znaki graficzne z 30 państw. Znak Wiesława Grzegorzcyka nagrodzony został w kategorii *redesign* (czyli zmiana dotychczasowego logo). Projekt powstał dla prywatnego gabinetu dr Joanny Staryszak, w którym wykonywane są badania USG. Już poprzedni znak zawierał motyw delfina – zwierzęcia wykorzystującego ultradźwięki. W nowym logo autor radykalnie uprościł rysunek owego ssaka morskiego i połączył go z obrazem fal USG.

11th WOLDA
Best of Show
Logo Redesign

Grand Prix 25 Międzynarodowy Wschodni Salon Sztuki Lublin 2020. Nagroda dla dr hab. Agnieszki Jankowskiej, prof. UR

Agnieszka Jankowska ur. się w 1968 r. Studia ukończyła w Instytucie Wychowania Artystycznego UMCS w Lublinie. Dyplom obroniła w pracowni rzeźby prof. Sławomira Mielezsko w 1994 r., doktorat i habilitację na Wydziale Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Od 1998 r. jest pracownikiem naukowym w Zakładzie Kształtowania Przestrzeni i Rysunku Instytutu Sztuk Pięknych Uniwersytetu Rzeszowskiego – obecnie na stanowisku profesora nadzwyczajnego.

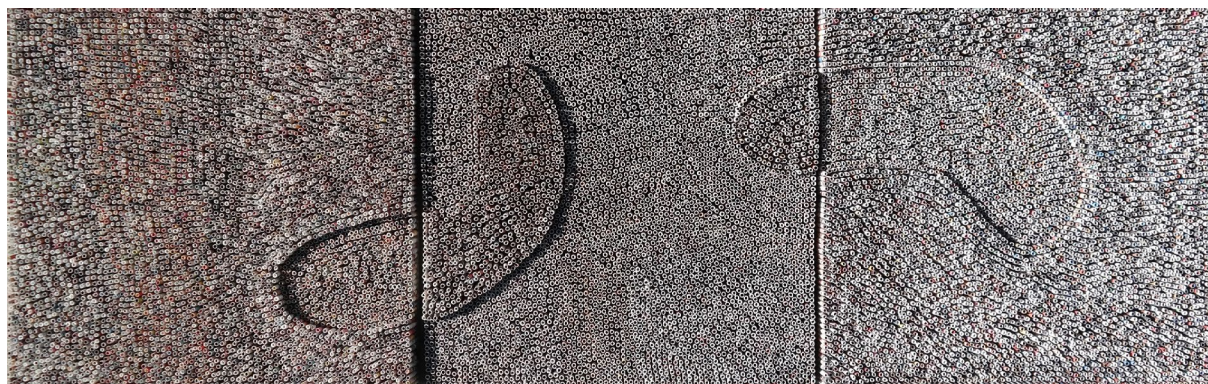
W dorobku artystycznym ma udział w ponad 200 wystawach zbiorowych w kraju i za granicą. Jest członkiem ZPAP Okręgu Lubelskiego. W swojej działalności artystycznej zajmuje się rzeźbą, tkaniną, malarstwem i rysunkiem, często łączy techniki, tworząc unikatowe obiekty strukturalne.

Laureatka Nagrody Dziekana Wydziału

Artystycznego UMCS w Lublinie w konkursie malarstwa i rzeźby „Autograf 2005” – Lublin 2005 r., Grand Prix „Salon Wielkopolski” 2010 r., Grand Prix „Salon Wielkopolski” 2012 r., wyróżnienie 8 Międzynarodowe Biennale Miniatury 2014 r., wyróżnienie „Salon Wielkopolski” 2015 r., I miejsce Międzynarodowe Biennale Obrazu Quadro-art. Łódź 2016, I wyróżnienie honorowe III Międzynarodowego Konkursu Malarskiego Pejzaż Współczesny Częstochowa 2016, I miejsce Międzynarodowe Biennale Obrazu Quadro-art. Łódź 2018; Nagroda Dziekana Wydziału Sztuki Uniwersytetu Technologiczno-Humanistycznego w Radomiu (Salon Zimowy) 2018; II Nagroda Ogólnopolskiego Konkursu Kolaż Asmblaż Olkusz 2019, Galeria Sztuki Współczesnej BWA Olkusz 2019 Grand Prix 25 Wschodni Salon Sztuki, Lublin 2020. Ponadto

w 2020 r. uhonorowana Nagrodą Kulturalną Województwa Lubelskiego – nagroda w dziedzinie twórczości artystycznej oraz Nagroda Prezydenta Miasta Lublin – nagroda za osiągnięcia w dziedzinie twórczości artystycznej i upowszechnianiu kultury.

(Tryptyk) – *Topografia wspomnień II/Topografia wspomnień III*, papier, 40 x 40 x 5 cm, 2020. Tradycja Lubelskich Salonów Sztuki sięga roku 1936, ich kontynuacją są organizowane od 1993 r. wystawy Wschodniego Salonu Sztuki jako najważniejszej i największej cyklicznej prezentacji sztuki współczesnej we wschodniej Polsce. Tegoroczny jubileuszowy 25. Wschodni Salon Sztuki został zorganizowany w nowej konkursowej formule. Prezentacja wystawy będzie miała miejsce w Galerii Cen-

Cykl *Topografia wspomnień*

trum Spotkania Kultur w Lublinie – współorganizatora wydarzenia.
Jury 25. Międzynarodowego Wschodniego Salonu Sztuki w Lublinie w składzie: prof. Andrzej Bednarczyk /rektor ASP Kraków/ dr hab. Mariusz Drzewiński, prof. UMCS /dyrektor CSK w Lubli-

nie, Wydział Artystyczny UMCS/ dr hab. Wojciech Mendzelewski /Wydział Artystyczny UMCS, prezes Okręgu Lubelskiego ZPAP/ Jolanta Męderowicz /Historyk sztuki, KUL, LTZSP, ZPAF O/Lublin/ prof. Krzysztof Szymanowicz /dyrektor Wydziału Artystycz-

nego UMCS/ prof. Artur Winiarski /ASP Warszawa/ prof. Ewa Zawadzka /ASP Katowice/ na podstawie dokumentacji z 410 prac nadesłanych przez 162 artystów z Polski, Białorusi, Norwegii, Ukrainy, wyłoniło do wystawy pokonkursowej prace 72 artystów.

I miejsce w VI Międzynarodowym Konkursie Kaszubskiej Sztuki Wizualnej CASSUBIA VISUALES dla Anny Kamyckiej

Anna Kamycka ur. się w 1993 r. w Rzeszowie. W 2017 r. ukończyła z wyróżnieniem studia na Wydziale Sztuki Uniwersytetu Rzeszowskiego. Uhonorowana Dyplomem Uznania Rektora. Odnosiła liczne sukcesy w konkursach projektowych i artystycznych. Od

2014 r. wzięła udział w ponad 20 wystawach indywidualnych i zbiorowych. Specjalizuje się w tworzeniu modeli 3D, druku 3D i komiksach. Wiele jej projektów 3D publikowanych było w polskich i zagranicznych serwisach internetowych. Od 2017 r. prowadzi zajęcia z grafiki 3D w Instytucie Sztuk Pięknych Uniwersytetu Rzeszowskiego i tworzy projekty komercyjne.

Międzynarodowy Konkurs Kaszubskiej Sztuki Wizualnej CASSUBIA VISUALES to konkurs na plakat artystyczny – graficzne przetworzenie wzorów kaszubskich na współczesną, nieoczywistą i nowatorską formę, mający na celu promowanie współczesnych, a także tradycyjnych technik graficznych oraz promowanie kaszubskiego folkloru.

Link do strony konkursu:

<https://fabrykakultury.pl/cassubia-visuales-wyniki/>

Uzasadnienie werdyktu jury:

W tegorocznej VI edycji konkursu „Cassubia Visuales” wzięło udział 45 uczestników, którzy nadesłali łącznie 73 prace. Jak co roku uczestnicy konkursu zmierzali się z tradycyjną formą wzornictwa haftu kaszubskiego i starali mu się nadać swoją nową oryginalną

interpretację. Nie jest to łatwe zadanie, bowiem haft kaszubski to zjawisko niejednorodne i złożone. Istnieje prawie 10 jego szkół, różniących się od siebie (mniej lub bardziej) kolorystyką i wzornictwem – łączy je jednak wspólna koncepcja estetyczna odwołująca się do harmonii klasycznych norm.

Jak pokazały wcześniejsze edycje, podobnie ostatni konkurs prezentuje wielowymiarowe spojrzenie uczestników na zagadnienie związane z pojęciem haftu kaszubskiego jako wzoru, znaku, symbolu regionalnego. Jury starało się swoim wyborem zaprezentować cały wachlarz i różnorodność wizji artystycznych uczestników konkursu.

I miejsce dla Anny Kamyckiej. Praca wykonana została w technice imitującej efekt 3D o diagonalnym układzie wzoru. Źródłem inspiracji dla tej adaptacji był zapewne haft czepcowy (zw. również złotogłowiem) tradycyjnie wyszywany złotymi lub srebrnymi nićmi na aksamicie. Autor posłużył się jego reliefową, „trójwymiarową” formą i dokonał jego przetworzenia wdzianego jakby „pod mikroskopem”, „molekularnie”. To oryginalne, „laboratoryjne” przeformatowanie spojrzenia na teksturę, konstrukcję i morfologię wzoru haftu kaszubskiego.

Nagroda Prezydenta Miasta Rzeszowa dla dr hab. Agnieszki Lech-Bińczyckiej, prof. UR

Silk VI

„**Obraz – Grafika – Rysunek – Rzeźba Roku**” to konkurs zorganizowany przez Biuro Wystaw Artystycznych w Rzeszowie z myślą o prezentacji dorobku i działalności artystycznej profesjonalnego środowiska artystów sztuk plastycznych z terenu Podkarpacia. W obecnej edycji konkursu wzięło udział 126 artystów.

Jury w składzie: przewodnicząca – Stanisława Zacharko-Łagowska (dyrektor BWA, Kielce), Mira Skoczek-Wojnicka (artysta-grafik, malarz, Kraków), Stanisław Ryszard Korytko (artysta malarz, profesor, ASP Wrocław), Piotr Rędziniak (dyrektor BWA, Rzeszów) przyznało Agnieszce Lech-Bińczyckiej Nagrodę Prezydenta Miasta za zestaw dwóch grafik: „Washing herself III” (2019, 100x140 cm) i „Silk VI” (2020, 140x100 cm) wykonanych w technice odprysku korundowego oraz akwatinty.

Washing herself III

Nagrody dla dr hab. Magdaleny Uchman, prof. UR oraz mgr Katarzyny Tereszkievicz

Magdalena Uchman ur. się w 1981 r. w Przeworsku. Jest absolwentką Instytutu Sztuk Pięknych Uniwersytetu Rzeszowskiego. W roku 2006 uzyskała dyplom z wyróżnieniem w pracowni wkleśłodruku prof. Krzysztofa Skórczewskiego. Za wybitne osiągnięcia w trakcie studiów otrzymała Dyplom Uznania Rektora. W roku 2010 ukończyła Środowiskowe Studia Doktoranckie na Wydziale Grafiki w krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych. Od roku 2020 pracuje na stanowisku profesora w Zakładzie Grafiki Warsztatowej i Teorii Sztuki w Instytucie Sztuk Pięknych Uniwersytetu Rzeszowskiego, gdzie prowadzi zajęcia laboratoryjne z druku płaskiego na kierunku grafika.

Zorganizowała 30 wystaw indywidualnych. Brała udział w ponad 200 wystawach zbiorowych, ogólnopolskich i międzynarodowych w kraju i za granicą, takich jak: International Biennial Print Exhibition: 2016 ROC, Taichung/Tajwan; 16. Międzynarodowe Triennale Małych Form Grafiki, Miejska Galeria Sztuki, Łódź /Polska (2017); 9. Międzynarodowe Triennale Grafiki Kolor w Grafice, Toruń /Polska (2018); 10. Triennale Grafiki Polskiej, Katowice /Polska (2018); Międzynarodowe Triennale Grafiki, Kraków /Polska (2018); II Międzynarodowy Konkurs Litograficzny, Kielce (2019); 6. Międzynarodowe Biennale Grafiki w Szeklerland /

Rumunia (2020), International Senefelder Awards, Niemcy (2020).

Uczestniczyła w sympozjach ogólnopolskich i międzynarodowych: New York Contemporary Art Symposium, Uniwersytet St. John's i Islip Art Museum, Nowy Jork /USA (2015); I Międzynarodowy Festiwal Grafiki Artystycznej, Muzeum Malarstwa Ukra-

ińskiego, Dniepropietrowsk /Ukraina (2015); I Międzynarodowe Sympozjum Grafiki Artystycznej, Stowarzyszenie APAC w Asilah/Maroko (2016); 3rd International Art Symposium in Voitsberg /Austria (2016); Idee Graficznego Myślenia, IV Międzynarodowe Triennale Sztuk Graficznych im. Tadeusza Kulisiewicza – IMPRINT Warszawa (2017); The 14th Conference on Func-

M. Uchman, *This is my movie 1981*

K. Tereszkiwicz, *Time Loop III*

tional and Nanostructured Materials FNMA'17, Lwów – Yaremche /Ukraina (2017); Indira International Imprint Arts Festival, Uniwersytet Muzyki i Sztuk Pięknych w Khairagarh /Indie (2018); I Międzynarodowe Sympozjum Litograficzne w Lublinie /Polska (2018); 7th International Interdisciplinary Symposium on Art / Science /Technology, Grecja (2019).

Laureatka nagród i wyróżnień, m.in.: I nagroda – VIII Międzynarodowy Przegląd Małego Formatu w Rumunii (2006), wyróżnienie – Biennale Grafiki Eksperymentalnej w Rumunii (2008); II nagroda Biura Wystaw Artystycznych w Kielcach w Międzynarodowym Konkursie Litograficznym Litho-Kielce 2015 (2016); nagroda fundowana ASP w Gdańsku – 5. Międzynarodowe Biennale Grafiki Cyfrowej – Gdynia 2016; wyróżnienie honorowe – 6. Międzynarodowe Biennale Grafiki Cyfrowej – Gdynia 2019, II nagroda na Międzynarodowym Konkursie Litograficznym ALoisego Selefendera – Niemcy 2020.

Katarzyna Tereszkiwicz urodziła się w 1996 r. w Rzeszowie. Jest absolwentką Ogólnokształcącej Szkoły Sztuk Pięknych w Rzeszowie oraz kierunku grafika w Instytucie Sztuk Pięknych Uniwersytetu Rzeszowskiego. Laureatka Nagrody Rektora dla najlepszego studenta Uniwersytetu Rzeszowskiego. Aktualnie doktorantka na tej samej uczelni. Tworzy w dziedzinie grafiki warsztatowej, malarstwa, fotografii, lecz nie zamyka się także na działania interdyscyplinarne. Laureatka kilku nagród, m.in. nagrody specjalnej International Senefelder Stiftung Award 2020, nagrody pleneru UNESCO.ART – Podkarpackie 2020. Uczestniczka wielu wystaw krajowych i zagranicznych: 17. Międzynarodowe Triennale Małej Formy Grafiki, Polska – Łódź 2020; Międzynarodowe Biennale Miniatury Częstochowa 2020; Biennial of Miniature Art – Timișoara 2020; Obraz – Grafika – Rysunek – Rzeźba Roku 2020 – BWA Rzeszów; Senefelder Award 2020 – Niemcy; Kontrasty, Galeria u Attavan-tich – Jarosław; XVII Międzynarodowy

Konkurs Małej Formy Graficznej i Ekstribu Ostrów Wielkopolski 2019; HIT-og AVTRYKK-festivalen 2019 – Norwegia, The State of – USA, Wielka Brytania, Kanada; Kettos Portre – Węgry, LITHO – Kielce 2018, Art and Science – Warszawa, Rzeszów i Lublin. Bierze czynny udział w projektach, warsztatach i plenerach artystycznych, m.in. w warsztatach graficznych „Portret podwójny” – Węgry, plenerze „Przeworskie impresje” – Przeworsk, plenerze malarskim „Okolice Malarstwa” – Wiśniowa, projekcie artystycznym „The State of” – Wrocław.

Międzynarodowa Fundacja Senefelder (ISS) z siedzibą w Offenbach nad Menem w Niemczech, zajmująca się promocją litografii artystycznej, ogłosiła 12. Międzynarodowy Konkurs o Nagrodę A. Senefeldera „ISS Award 2020”. Jury złożone z ekspertów w tej dziedzinie wybrało do finału 32 grafiki wykonane w druku płaskim spośród 134 artystów z 50 krajów. Wybrane prace są obecnie prezentowane w Haus

der Stadtgeschichte w Offenbach w Niemczech.

Laureatką II nagrody została pani dr hab. Magdalena Uchman, prof. UR z Instytutu Sztuk Pięknych UR za pracę „This is my movie 1981” wykonaną w technice aligrafii z przedrukiem anastatycznym na kamień litograficzny o wymiarach 70x100 cm z 2020 r. Również nasza absolwentka (dyplom w Pracowni Druku Płaskiego i Litografii) oraz obecna doktorantka z ISP UR pani mgr Katarzyna Tereszkiwicz otrzymała nagrodę specjalną za pracę „Time loop III” – przedruk anastatyczny, technika własna na płycie aluminiowej, 70x100 cm z 2019 r.

Ponadto nagrody otrzymali: z Tajlandii Amnat Kongwaree (I miejsce), Rafael Rodrigues Garcia z Belgii (III miejsce), oraz Jean-Michel Machet z Francji (nagroda specjalna).

Procedurę przyznawania nagród i wyróżnień wyjaśnia Gerhard Kilger, doświadczony litograf i przewodniczący ISS: „W pierwszej fazie przejrzano wirtualnie wszystkie nadesłane prace. Następnie oryginały wybranych grafik zostały przesłane do nas w celu wyłonienia zwycięzców. Nazwiska i biografie nie były nam znane, więc mogliśmy decydować bez uprzedzeń”. Poza nim w skład komisji oceniającej wchodziły dyrektorzy muzeów: Jürgen Eichenauer (Haus der Stadtgeschichte) i Stefan Soltek (Klingspormuseum).

Wyniki konkursu są opublikowane w Internecie od 6 grudnia 2020 r. Jak informuje kuratorka wystawy pani Katja M. Schneider, wirtualne zwiedzanie wystawy jest możliwe na stronie internetowej Haus der Stadtgeschichte oraz na YouTube: https://www.youtube.com/channel/UCb8LtAnalCl-ZfT7PoD_qx1w.

Międzynarodowy Konkurs o Nagrodę A. Senefeldera jest hołdem dla litografii, która rozpoczęła wspaniały rozwój na całym świecie w 1800 r., jak i dla jej wynalazcy – Aloyosa Senefeldera z Offenbach. „Dobre trzy i pół wieku po wynalezieniu ruchomych czcionek przez Gutenberga, Senefelder odniósł wielki sukces w latach 1797/98 dzięki odkryciu tej techniki druku. Chociaż większość technik drukarskich zniknęła, zaskakujące jest to, że litografia przetrwała ponad 200 lat i nie została wyparta przez nowe techniki druku” – dodaje G. Kilger.

Potencjał litografii i druku płaskiego, który jest dziś rozwijany – głównie drukowany na metalowych płytach w trudnych procesach i pomysłowych formach mieszanych – to wszystko można zobaczyć na pokazie laureatów. Kilka słów o laureatach i ich pracach. Bretoński malarz Jacques Godin stworzył wspaniałą metaforę w „Milczeniu góry lodowej”, którą wydrukował w najwyższej jakości paryski litograf Jean-Michel Machet.

Jury z entuzjazmem odniosło się również do 24-letniej rzeszowianki Katarzyny Tereszkiwicz, która nie potrzebowała papieru do druku wielkoformatowego „Time loop III”. Artystka wykorzystała bowiem „transfer anastatyczny” oraz różne techniki własne, farbę drukarską i chlorek żelazowy, które następnie przeniosła na aluminiową płytę offsetową.

III nagrodę otrzymał 33-letni Hiszpan Rafael Rodrigues Garcia, który pracuje w Antwerpii – belgijskim raju lito-drukarzy. W „Encounter II” artysta pracował tylko na jednym kamieniu. Jego tajemniczy portret, przypominający ryciny Rembrandta, uwzględnia różne stany kamienia, które były wielokrotnie obrabiane i szlifowane. Jego praca ukazuje ślady grawerowania, techniki

asfaltowej, tuszu i kredy, wydrukowane w jednej warstwie koloru.

39-letnia artystka z Rzeszowa Magdalena Uchman zdobyła II nagrodę za pracę w technice aligrafii „This is my movie 1981”. W tym przypadku odbiorca skupia się na niewielkim rysunku pokazanej „od tyłu” postaci kobiecej otoczonej ponurą płataniną typografii przypominającej *graffiti*. Do jej wykonania artystka użyła ziarnistej blachy aluminiowej. W odbiorze tej pracy pojawia się przytłaczające uczucie przygnębienia i pustki.

Z kolei zdobywca I nagrody 43-letni Amnat Kongwaree z Tajlandii użył aż dziesięciu aluminiowych matryc drukarskich do swojego dzieła „Pasożytnictwo”. Na ciemnym tle tajski artysta przedstawił młodą kobietę, która trzyma w ręku sowę z kłem. Artysta nie podaje pełnej interpretacji swojej grafiki, ale za pomocą symboli wyraźnie wskazuje na warunki społeczne panujące we współczesnej Tajlandii.

Cenne są również inne prace, takie jak: tajskie obrazy przedstawiające człowieka autorstwa Chility Tantiwitkosol i Nuttakarn Vajasut, doskonałe odbitki szablony Kathrin Edwards, tusz i kreda Ilko Koestlera, „Mauerbild” Volkera Lehnerta czy gesty w przekazie świat grafik Olega Michajłowa.

Międzynarodowa Fundacja Senefelder z Offenbach nad Menem przyznaje od 1975 r. co trzy lata nagrody Senefelder-Preis, która premiuje szczególne osiągnięcia w dziedzinie litografii i w druku płaskim (offset). Ocenie podlegają artystyczne prace litograficzne, czyli wszystkie prace, które powstały na kamieniu: płaskie rysunki drukowane oraz takie, jak metalowe płyty offsetowe lub rysunki na folii, wydruki mieszane i ich kombinacje. Kolejny konkurs odbędzie się w 2023 r.

Wyróżnienie honorowe w V Ogólnopolskim Konkursie Plastycznym Kolaż-Asamblaż dla dr hab. Małgorzaty Drozd-Witek, prof. UR

Małgorzata Drozd-Witek urodziła się w 1978 r. w Łańcucie. Jest absolwentką Instytutu Sztuk Pięknych Uniwersytetu Rzeszowskiego. Dyplom z wyróżnieniem uzyskała w 2002 r. w pracowni malarstwa prowadzonej pod kierunkiem prof. Ireny Popiołek-Rodzińskiej oraz w pracowni grafiki warsztatowej pod kierunkiem prof. Andrzeja Pietscha. Od 2003 r. pracuje w Zakładzie Malarstwa macierzystej uczelni, prowadząc zajęcia laboratoryjne z malarstwa i rysunku na kierunku: sztuki wizualne, grafika oraz dla słuchaczy UTW UR (od 2017 r.) – obecnie profesor UR. Doktorat uzyskała w 2013 r. na Wydziale Malarstwa ASP w Krakowie, natomiast habilitacja została jej nadana w styczniu 2020 r. Uchwałą Rady Dyscypliny Sztuki Plastyczne i Konserwacja Dzieł Sztuki UMK w Toruniu.

Czynnie zajmuje się malarstwem, rysunkiem, grafiką warsztatową. Ilustruje i zamieszcza swoje prace w tomach poezji, antologiach. Zorganizowała 16 wystaw indywidualnych, brała udział w przeszło 165 ekspozycjach zbiorowych ogólnopolskich i międzynarodowych (Argentyna, Austria, Belgia, Bułgaria, Francja, Niemcy, Rumunia, Słowacja, USA, Węgry, Włochy).

Kwalifikowała się do udziału w znaczących konkursowych przeglądach sztuki; ostatnio był to 19th World Art Print Annual – Mini Print 2020 w Sofii, 4' Bienal Internacional Mini Print 2020 w Argentynie. Laureatka 19 nagród i wyróżnień za twórczość artystyczną. W czerwcu 2020 r. decyzją jury pod przewodnictwem prof. zw. A. Banachowicza z Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu uzyskała wyróżnienie za zestaw zgłoszonych prac na Ogólnopolskim Biennale Malarstwa „Pejzaż Architektoniczny Bisztynek 2020”.

19 listopada 2020 r. znalazła się w gronie pięciu osób nagrodzonych w V Ogólnopolskim Konkursie Plastycznym

Uwięziona

Kolaż-Asamblaż. Decyzją komisji (dr W. Szymański, Uniwersytet Warszawski; J. Warchoł, ZPAP Okręg Krakowski; prof. S. Tabisz, ASP Kraków) za przedstawiony do oceny obraz pt. „Zagubiona” otrzymała wyróżnienie honorowe.

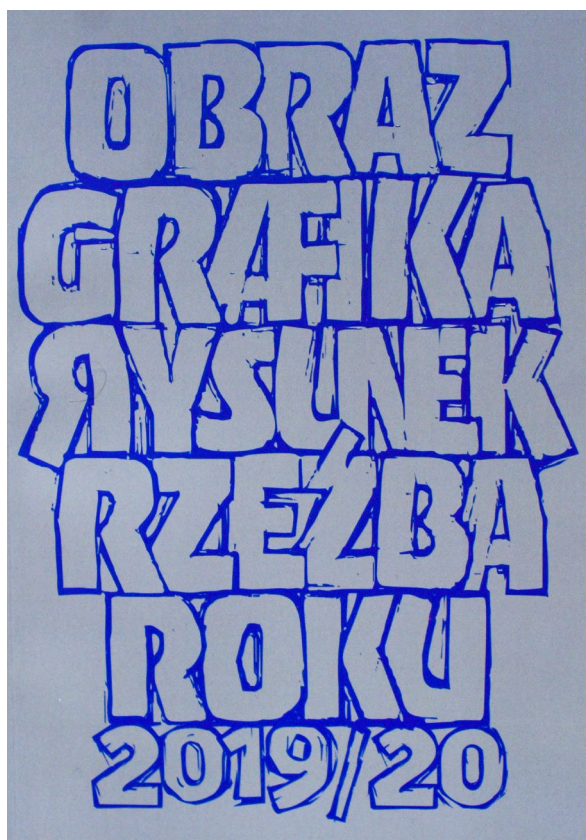
Organizatorem tego cyklicznego wydarzenia jest Galeria Sztuki Współczesnej BWA w Olkuszu.

Wyróżnienie honorowe w konkursie „Obraz – Grafika – Rysunek – Rzeźba Roku 2019/2020” dla dra Piotra Woronca jr

Piotr Rędziniak

Piotr Woroniec jr ur. się w 1981 r. w Rzeszowie. Jest absolwentem Instytutu Sztuk Pięknych Uniwersytetu Rzeszowskiego. Dyplom uzyskał w 2005 r. w pracowni malarskiej prof. zw. dr hab. Ireny Popiołek-Rodzińskiej. Obecnie jest wykładowcą w Zakładzie Malarstwa. Od grudnia 2014 r. pełni funkcję prezesa Związku Artystów Plastyków Okręgu Rzeszowskiego. W 2018 r. uzyskał tytuł doktora na Katowickiej Akademii Sztuk Pięknych pod opieką promotora prof. Janusza Karbowniczka. Brał udział w kilkudziesięciu wystawach krajowych i zagranicznych. Laureat m.in.: 2010 – Grand Prix na X Międzynarodowym Jesiennym Salonie Sztuki „Homo Quadratus Ostroviensis”, Ostrowiec Świętokrzyski; 2010 – Grand Prix w Przeglądzie Sztuki Młodych „Wschód sztuki – Sztuka Wschodu”; 2008 – I Nagroda Marszałka Województwa Podkarpackiego za obraz „Z podróży”, BWA Rzeszów. Wielokrotnie wyróżniany i nominowany do nagród. Swoją udział zaznaczył w prestiżowych wystawach: Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego w Szczecinie, Międzynarodowe Triennale Miniatury w Częstochowie, Ogólnopolskie Biennale Sztuki „45 Salon Zimowy” w Radomiu, I Konkurs im. Leona Wyczółkowskiego w BWA Bydgoszcz, Międzynarodowe Triennale Malarstwa Regionu Karpat „Srebrny Czworokąt” „Triennale Małych Form Malarskich w Toruniu, „Quadro art” w Łodzi, Triennale Polskiego Malarstwa Współczesnego w BWA Rzeszów.

Autor kilkunastu indywidualnych wystaw m.in.: 2019– „Kształt różnicy” BWA Krosno, 2019 – „Alt-realizm” – Pragalegia Warszawa, 2018 – „Voltage” BWA Rzeszów. Autor filmów, instalacji, brał udział w wielu wystawach, plenerach, festiwalach interdyscyplinarnych oraz projektach międzynarodowych jako uczestnik, kurator i inicjator wymienił należy

m.in.: Europejski Stadion Kultury, cykliczne projekty Plac Sztuki w latach 2012–2014, Kultura od Kuchni – 2014/16, Art&Science, Topografia wolności, Śląski Kafka, Szymbart, Mur-art, UNESCO-art 2020.

W 2014 r. otrzymał Stypendium Twórcze Marszałka Województwa Podkarpackiego.

O swojej twórczości pisze: „Wielowątkowy zamysł przedstawienia nurtujących mnie problemów to zderzenie wizji życiowej, treści i czystej artystycznej formy malarskiej. Poprzez taką koncepcję prawda o egzystencji dana jest w jednym akcie w sposób zmysłowy, wizualny. Człowiek z natury lubi odbicia. Dla mnie ważne są emocje i autentyczność”.

„**Obraz – Grafika – Rysunek – Rzeźba Roku**” to doroczny konkurs zorganizowany przez rzeszowskie BWA z myślą o prezentacji dorobku i działalności artystycznej profesjonalnego środowiska artystów sztuk plastycznych z terenu Podkarpacia. Tegoroczny konkurs objął dorobek z dwóch lat 2019 i 2020.

Tradycyjnie już honorowy patronat sprawują nad tym konkursem gospodarze województwa podkarpackiego – Pan Marszałek Władysław Ortyl i Miasta Rzeszowa – Pan Prezydent Tadeusz Ferenc. W tym szczególnie

trudnym dla naszego państwa, narodu, ale i każdego osobiście czasie przykrości i nieszczęść każdy człowiek mniej lub bardziej radzi sobie i próbuje żyć, funkcjonować w społeczeństwie, rodzinie w pracy. Artyści również, a nawet jeszcze bardziej służą swymi talentami i tym nieuchwytnym czymś, co wyróżnia ich od reszty społeczeństwa, tworzą. Wierzę, iż tym samym ofiarują w swoich dziełach nadzieję na lepszy, piękniejszy i z powrotem normalny świat. Niech dowodem na to będzie pokonkursowa wystawa „Obraz – Grafika – Rysunek – Rzeźba Roku 2019/2020”. Wzięło w niej udział rekordowo wielu artystów z całego terenu Podkarpacia. Mam nadzieję, że szeroki wybór prac, ich różnorodność i wysoki poziom laureatów tych najciekawszych i wyróżniających się dzieł dokonany przez jurorów zadowoli każdego odbiorcę i miłośnika sztuki.

Dziękuję wszystkim koleżankom i kolegom uczestniczącym w konkursie. Nominowanym do nagród i laureatom szczerze gratuluję! Życzę wszystkim zdrowia, oczekuję na ten lepszy, po prostu normalny świat. Wyróżnienie honorowe w tegorocznej edycji konkursu otrzymał Pan dr Piotr Woroniec jr z Instytutu Sztuk Pięknych Kolegium Nauk Humanistycznych UR za pracę „Atlas”.

Laureaci konkursu „Podkarpacie – moje miejsce na ziemi”

Mieczysław Janowski, Krystyna Leśniak-Moczuk

Zakończona została druga edycja konkursu „Podkarpacie – moje miejsce na ziemi” dla uczniów szkół podstawowych i ponadpodstawowych z naszego regionu, zorganizowanego przez Instytut Nauk Socjologicznych w Uniwersytecie Rzeszowskim i samorząd województwa podkarpackiego. W roku ubiegłym w dwudziestą rocznicę reformy samorządowej powołującej 16 województw został zainicjowany konkurs „Podkarpacie – tutaj mieszkam. 20 lat województwa podkarpackiego. Nasze osiągnięcia i wyzwania”. konkurs ten cieszy się rosnącym zainteresowaniem, o czym świadczą zgłoszenie większej liczby prac niż w pierwszej edycji. Większa także była różnorodność dzieł młodych artystów. Nadesłano najwięcej prac plastycznych, pojawiły się także prezentacje i utwory literackie, a po raz pierwszy album fotograficzny, spot filmowy i autorskie piosenki.

Krystyna Paško, ... Cena rozwoju cywilizacji

Dla dwunastu laureatów nagrody ufundował Władysław Ortyl, marszałek województwa podkarpackiego.

W kategorii szkół podstawowych nagrodę pierwszego stopnia przyznano Faustynie Jakubiec, uczennicy klasy VI za album „Przyroda i zabytki Podkarpacia”. Nagrodę drugiego stopnia zdobyła Lilianna Brandt, uczennica klasy VI za pracę plastyczną „Mój Rzeszów”. Nagroda trzeciego stopnia przypadła dla zespołu uczniów klasy VIII Kacpra Fornala, Jakuba Jakubczyka, Mikołaja Koczenasza, Piotra Kurpyty, Kacpra Nitki, którzy nagrali spot filmowy przedstawiający problemy naszej młodzieży. Wyróżniono pracę plastyczną „Rynek rzeszowski” Weroniki Kontor, uczennicy klasy VII. Opiekunami tych wszystkich uczniów ze Szkoły Podstawowej nr 15 w Rzeszowie są nauczyciele Joanna Sowa i Marek Motyka.

Kolejne wyróżnienia otrzymali: Liliana Guberniak, uczennica klasy VI ze Szkoły Podstawowej im. Wincentego Manierskiego w Jedliczu za pracę plastyczną „Uroki Podkarpacia – Bóbrka, Odrzykoń, Solina, Żarnowiec” (nauczyciel Irena Pikul); Karina Kuduk, uczennica klasy I ze Szkoły Podstawowej nr 18 w Rzeszowie za pracę plastyczną „Osobliwości Podkarpacia – Bieszczady, Bolestraszyce, Bóbrka, Kolbuszowa, Łańcut, Odrzykoń, Rzeszów, Solina” (nauczyciel Albina Ustrobińska); Rafał Kwiatkowski, uczeń klasy III ze Szkoły Podstawowej nr 2 w Humniskach za pracę plastyczną „Mój dziecięcy uniwersum” (nauczyciel Marta Władyka).

Wyróżniono braci Marcela Kotułę, ucznia klasy VII, i Wiktora Kotułę, ucznia klasy III ze Szkoły Podstawowej nr 3 im. ks. kard. Stefana Wyszyńskiego w Leżajsku i razem wokalistów Centrum Sztuki Wokalnej w Rzeszowie (dyrektor dr Anna Czenczek) za słowa, muzykę, aranżację i wykonanie piosenki „Leżajsk – magiczne miejsce na Podkarpaciu” (<https://drive.google.com/file/d/13hUNp1w3q8ZeSUFXRmu-u94T2j33GTn7/view?usp=sharing>).

Otrzymali oni także nagrody specjalne ufundowane przez prof. dra hab. Sylwestra Czopka, rektora Uniwersytetu Rzeszowskiego i ks. dra hab. Witolda Jedynaka, dyrektora Instytutu Nauk Socjologicznych w UR.

W kategorii szkół ponadpodstawowych nagrodę pierwszego stopnia przyznano Klaudii Klesyk, uczennicy klasy II za pracę plastyczną „Wakacyjne wspomnienia – Bieszczady, Rezerwat Prządki, Rymanów-Zdrój, Skansen Kolbuszowa” i nagrodę trzeciego stopnia Gabrieli Kowalskiej, uczennicy klasy II za pracę plastyczną „Moje Podkarpacie” z Zespołu Szkół Ekonomicznych im. Marii Skłodowskiej-Curie w Rzeszowie (nauczyciel Agata Ozga-Myc).

Nagrodę drugiego stopnia uhonorowano Krystynę Paśko, uczennicę klasy II z II Liceum Ogólnokształcącego im. płk. Leopolda Lisa-Kuli w Rzeszowie za wykonanie pracy plastycznej z prze-

ślaniem „... Cena rozwoju cywilizacji” (nauczyciel Anna Maziarka).

Wyróżniona została prezentacja multimedialna „Moje miasto Jarosław” autorstwa Martyny Stec, uczennicy klasy I z Zespołu Szkół Innowacyjnych w Jarosławiu oraz wokalistki Jarosławskiego Ośrodka Kultury i Sztuki (instruktor Justyna Wota).

Organizatorzy konkursu, dziękując nauczycielom i opiekunom artystycznym za zaangażowanie, gratulują osiągnięć, które są świadectwem przykladnej aktywności pedagogicznej, artystycznej i wychowawczej. Życzymy sobie wszyscy tego, aby przyszłoroczna edycja spotkała się z jeszcze większym zainteresowaniem uczniów i nauczycieli – mieszkańców Podkarpacia. Również w taki sposób można okazywać swoje przywiązanie do naszej „małej ojczyzny”. Talentów u nas nie brakuje, trzeba je tylko pokazać.

Marcel i Wiktor Kotuła, *Leżajsk – magiczne miejsce na Podkarpaciu*

Relacja z „Nocy Biologów 2021”

Roman Maślanka, Wiktoria Jordan-Stasilo

W piątek 8 stycznia 2021 r. w godzinach 12.00–18.30 na Uniwersytecie Rzeszowskim odbyła się V jubileuszowa edycja „Nocy Biologów”, której celem jest popularyzacja wiedzy z zakresu nauk przyrodniczych. Organizatorami wydarzenia byli pracownicy i studenci Instytutu Biologii i Biotechnologii we współpracy z pracownikami Instytutu Nauk Rolni-

czych, Ochrony i Kształtowania Środowiska oraz przedstawicielami Instytutu Technologii Żywności i Żywnienia Człowieka z Kolegium Nauk Przyrodniczych Uniwersytetu Rzeszowskiego.

Wydarzenie po raz pierwszy odbyło się w całości w formule zdalnej, co było podyktowane względami sanitar-

no-epidemiologicznymi. Było to niewątpliwie ogromnym wyzwaniem organizacyjnym, a od prowadzących zajęcia wymagało wielkich pokładów kreatywności, aby przedstawić je w sposób interesujący w rzeczywistości wirtualnej. Zaowocowało to stworzeniem niezwykle różnorodnego i bogatego programu „Nocy Biologów”, w którym znalazły się wykłady i warsztaty on-line, pokazy w postaci filmów i transmisji na żywo oraz quizy interaktywne. Wydarzenie było udostępniane z wykorzystaniem różnych platform edukacyjnych (MS Teams, ZOOM); mediów społecznościowych (Facebook; YouTube) oraz strony internetowej Uniwersytetu Rzeszowskiego. W programie wydarzenia znalazło się łącznie blisko 60 propozycji. W trakcie zajęć uczestnicy mogli dowiedzieć się m.in.: Jak wygląda mikrożycie w powietrzu? Jak zaświecić komórkę? Czy nanomateriały można zobaczyć? Czy narzędziami posługuje się tylko człowiek? Czy będziemy żyć wiecznie i jaki ma w tym udział senoliza? Sprawdzali działanie enzymów, czym jest tęczowa nanotechnologia, jak wygląda świat mikroorganizmów oraz co może mieć wspólnego matematyka z komórkami organizmów żywych. Ponadto mogli zdalnie uczestniczyć w wykładach i śledzić pokazy transmitowane na żywo dotyczące m.in. empatii w świecie zwierząt, mikrobiologicznych arcydzieł, korytarzy ekologicznych, tajemnic życia owadów zachowanych w bursztynie, a także sublimacji suchego lodu, skład-

ników zawartych w glebie czy biochemicznych reakcji i ich praktycznego wykorzystania.

Na szczególną uwagę zasługuje postawa i zaangażowanie studentów kierunku *biologia* oraz *biotechnologia*, którzy oprócz atrakcyjnych i porywających wejść na żywo wykazali się niezwykłą kreatywnością, przygotowując interaktywne quizy i gry. Okazały się one „strzałem w dziesiątkę” w progra-

mie tegorocznej „Nocy Biologów” i cieszyły się ogromnym zainteresowaniem.

O sukcesie wydarzenia świadczą niektóre informacje: prawie wszystkie z 600 dostępnych miejsc na warsztaty zostało wykorzystane; w tegorocznej „Nocy Biologów” mieliśmy zgłoszenia i uczestników z różnych zakątków Polski (Łodzi, Legnicy, Poznania, Włocławka, Krakowa, Kielc, Gorzowa Wielkopolskiego, Dąbrowy Górniczej, Zamościa,

Kostrzyna nad Odrą i oczywiście krajan z Podkarpacia); quizy przygotowane przez studentów zostały rozwiązane łącznie przez ponad 700 osób; na portalu YouTube przygotowane materiały miały łącznie ponad 1200 wyświetleń; o akcji jak zwykle można było przeczytać na lokalnych portalach i usłyszeć w mediach.

Pomimo konieczności technicznej zmiany organizacji wydarzenia akcja „Nocy Biologów” pozostała nadal wspaniałą okazją do spotkania się z naukowcami, by odkrywać tajniki życia, dyskutować na temat aktualnych problemów, czy po prostu zafascynować się pasjonującą dziedziną nauki, jaką jest BIOLOGIA.

Świadczą o tym także informacje zwrotne i komentarze nadsyłane przez uczestników akcji (wybrane z nich prezentujemy poniżej), którzy wyrażali podziękowania i cieszyli się, że w tak trudnym dla wszystkich okresie pracownicy Uniwersytetu Rzeszowskiego

z wykorzystaniem technik kształcenia na odległość podjęli się organizacji tego niezwykłego przedsięwzięcia, jakim jest NOC BIOLOGÓW.

„Bardzo dziękuję i cieszę się, że się podjęliście takiego przedsięwzięcia. Jeśli to możliwe, zachęcam do tego, by organizować więcej takich przedsięwzięć przez całe Kolegium Nauk Przyrodniczych, jako że bardzo mi się to podoba i chętnie wezmę udział w czymś podobnym”.

„Bardzo dziękuję. Cieszę się wielce z tego (że mogłam wziąć udział w wydarzeniu) i jestem bardzo wzruszona”.

„Bardzo dziękuję za ciekawe i pogłębiające moje zainteresowanie biologią warsztaty”.

Wszystko to pokazuje, iż akcja „Nocy Biologów” jest ogromnym wydarzeniem promującym zarówno biologię, nauki przyrodnicze, jak też cały Uniwersytet Rzeszowski!

Fot. S. Bednarska, W. Jordan-Stasiło, J. Zydron, studenci reprezentujący KN LENS (J. Kozłowska, J. Rut, T. Hućko)

31.12.2020

Minął rok od śmierci Marleny Makiel-Hędrzak

Koleżanki i Koledzy z Instytutu Sztuk Pięknych

Obrót, 2018 | ołówek, akwarela, akryl | 70 x 50 cm

Nagłe odejście Marleny w sylwestrowy poranek 2019 r. odebraliśmy jako osobistą utratę. Wszyscy: koledzy i koleżanki z Instytutu Sztuk Pięknych, studenci i studentki, bliscy przyjaciele i dalsi znajomi, odczuliśmy wówczas, że odeszła ważna dla nas osoba. Marlena była artystką, poetką, erudytką, której wiedza sprawiała wrażenie czegoś bardzo naturalnego. Dzieliła się tą wiedzą i umiejętnością z wielką szczodrością. Obdarowywała innych swym ciepłem i spokojem, służąc mądrym wsparciem w trudnych sytuacjach. Już od roku brakuje nam jej energii, humoru i przede wszystkim – bezwarunkowej dobroci. Chcemy strzec pamięci o Marlenie. W grudniu 2020 r. planowaliśmy zorganizować retrospektywną, rocznicową wystawę w Galerii ISP UR. Niestety, z powodu pandemicznych ograniczeń musieliśmy przełożyć zarówno wernisaż, jak i ekspozycję prac. Zależy nam bowiem, aby to wydarzenie zaistniało nie tylko wirtualnie, ale stało się rzeczywistym, żywym spotkaniem wielu osób, także i tych tworzących instytucję, z którą Marlena była związana od początku jej istnienia i która była dla niej ważna. Wystawa przybierze realny kształt, gdy zniesione zostaną obowiązujące nas obostrzenia. Tymczasem wybór prac Marleny zaprezentuje w styczniu (online lub tradycyjnie) Galeria BWA w Krośnie. Realizujemy jednak nasz drugi pomysł: jesteśmy w trakcie prac przygotowawczych do wydania monografii pt. *VIDIS HORAM. Poświęcone twórczości Marleny Makiel-Hędrzak*, której publikację planujemy na jesień 2021 r. Rysunkami i wierszami Marleny wypełniony będzie czwarty numer rocznika ISP „Warstwy”. To pierwszy numer, który redagujemy bez niej – naszej Naczelniej Redaktorki, twórczyni pisma. W pracę nad rocznikiem Marlena wkładała to, za co ją podziwialiśmy: entuzjazm dla sztuki i literatury, energię, empatię, zaangażowanie oraz umiejętność prowadzenia taktownych i skutecznych negocjacji.

fot. Joanna Janowska-Augustyn

Marlena Makiel-Hędrzak

Teraz

niespodziewana ta wizyta –
gdyby choć jutro
za godzinę

a tak – zastana w nieładzie
puste spiżarnie
marny trunek

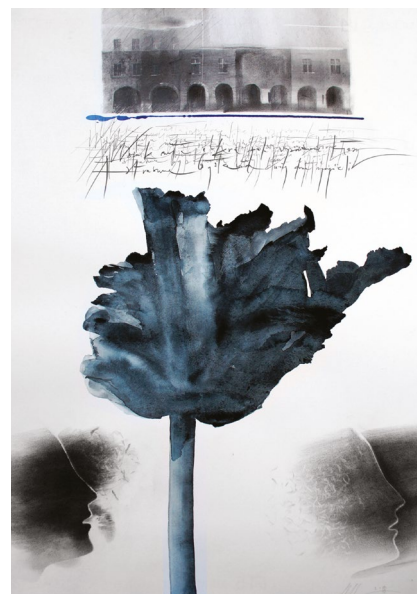
bez przygotowań
dzwonów
jesteś

żeby choć jutro...

Z tomiku poezji pt. *Linia*,
Wydawnictwo Oficyna Konfraterni Poetów,
Kraków 2000, s. 46

Do książeczki Pawłowi z Krosna, 2018 | akryl, akwarela, ołówek | 50 x 70 cm

Powietrze, 2018 | ołówek, akwarela | 70 x 50 cm

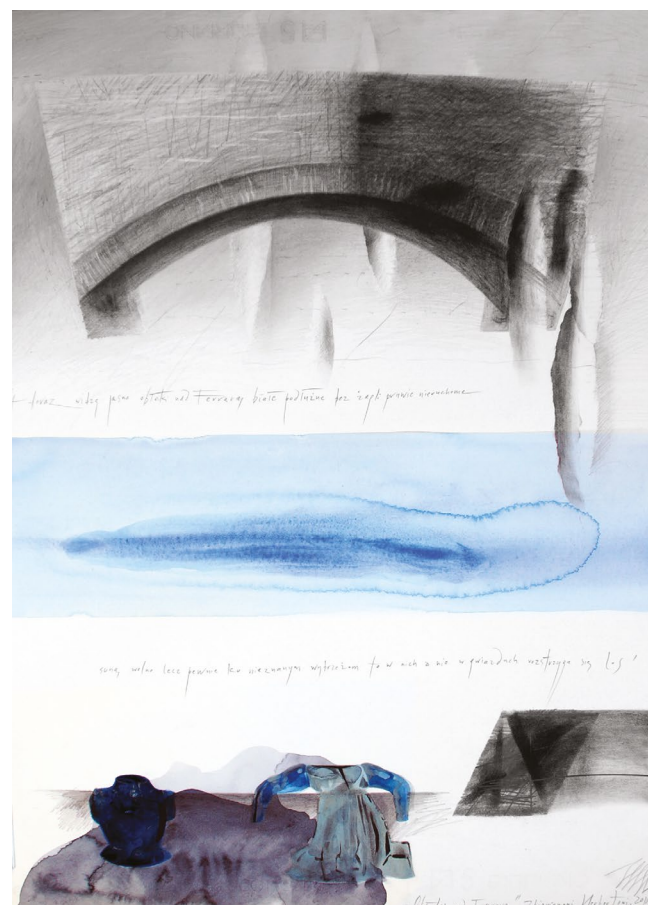

Grawitacja, 2017 | ołówek na papierze | 70 x 50 cm

Marlena Makiel- -Hędrzak

Pole, 2014 | ołówek, akryl, pastel | 50 x 70 cm

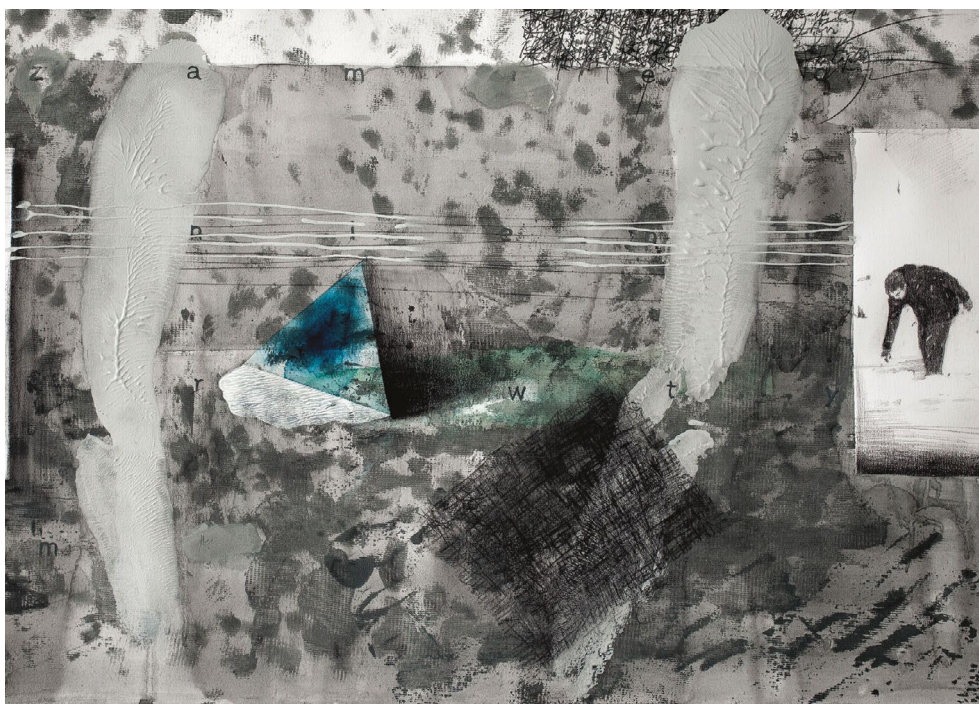

Obłoki nad Ferrarą. Zbigniewowi Herbertowi, 2018 | ołówek, akwarela | 70 x 50 cm

Oceany sekund, 2017 | ołówek, akwarela na papierze | 50 x 70 cm

Zamieć. Pamięci Brodzkiego, 2017 | ołówek, akryl, akwarela | 50 x 70 cm

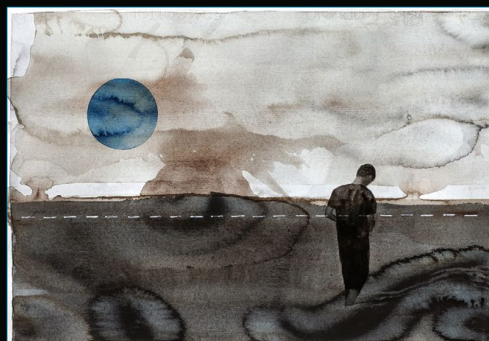
Preteksty prof. Marleny Makiel-Hędrzak (w pierwszą rocznicę śmierci)

Jan Wolski

Niemal w pierwszą rocznicę przedwczesnej śmierci prof. Marleny Makiel-Hędrzak ukazał się bibliofilski album jej prac, skomponowany wedle klucza tematycznego ukrytego w tytule *Preteksty*.

Jedną z cech wyróżniających styl prac plastycznych Marleny Makiel-Hędrzak jest łączenie tekstu i obrazu, ich wzajemne inspirowanie i przenikanie. Co nie tak dziwne, bo artystka ta oprócz rysunku i malarstwa uprawiała (choć mniej intensywnie) także poezję i inne formy wypowiedzi słownej. Możliwość zobaczenia i porównania trafności takiej drogi postępowania daje właśnie album o nieprzypadkowym tytule, gromadzący 23 prace tej artystki, semantycznie kierujący uwagę ku tekstowości, choć oznaczający coś więcej. Swoistym kluczem do nich, a może lepiej: przewodnikiem po każdej z nich, jest fragment jakiegoś tekstu, który służył za inspirację, ale chyba częściej był owym „pretekstem” do wypowiedzi plastycznej, dokonanej niekoniecznie wprost i bezpośrednio.

Tekst i obraz albo obraz i tekst zestawiane obok siebie można uznać za pewną estetyczną manierę. Często mamy też do czynienia ze zwyczajem wydawniczym, kiedy do tomu wierszy dodaje się jakieś ilustra-

Marlena Makiel-Hędrzak *P R E T E K S T Y*

cje. Rzadko jednak są to świadomie dobrane elementy, które budują całość komunikacyjną. Najczęściej stanowią rodzaj graficznego przerywnika czy „uatrakcyjnienia” tekstu. Bywają też autorzy, którzy nie uznają żadnych poza słowami „uzupełnień” czy „wzbogaceń”. Ale bywa i tak, że taka współobecność słów i obrazów może stanowić świadome współkomponowanie tekstu w wypowiedzi plastyka. Podobnych tej intencji przypadków łączenia, także niezwykle udanych, znajdziemy sporo, choćby prace Zbigniewa Makowskiego, jakkolwiek zazwyczaj są to rozwiązania i realizacje funkcjonujące w obrębie tzw. książki artystycznej.

Przyglądając się każdej z nich, można niekiedy odnieść wrażenie, że są to prace o jakby rozluźnionej kompozycji. To pozór i błędne rozpoznanie, bowiem tworzą one kształty o starannie obmyślanej architekturze, o skondensowanych znaczeniach, a przy tym jeszcze wizualnie urokliwe, nierzadko także nadzwyczaj liryczne. Tylko pobieżne spojrzenie mogłoby uznać w nich jakiś rodzaj wieloelementowych przypadkowych układanek. W rzeczywistości są to skrupulatnie przygotowane bedekery, próbujące podpowiadać symboliczne sensory, kreślić kształty idei. Są to wypowiedzi polifoniczne, efekt doświadczeń, przemyśleń, intuicji, ale i znajomości języka wypowiedzi plastycznej, tak samo i literackiej lub filozoficznej, czy metafizycznej. Może każdą z prac tu zgromadzonych należałoby określić mianem „obrazu-księgi”, gdyż w pierwszym rzędzie są one wystąpieniami, rozbudowanymi narracyjnie, które zdradzają nawiązania, odwołania, sugestie, dalekie lub bliskie skojarzenia z dziełami kultury, miejscami, osobistymi doświadczeniami, ale też uniwersalnymi przeżyciami. Można, zebrane tu w jedną całość, uznać je za rodzaj prywatnego dziennika lektur, wypisy ważnych myśli, zbiór użytecznych cytatów, intymnego pamiętnika. Z jednej strony mogą one podpowiadać odbiorcy myśl artystki, z drugiej dokładnie ją zaciemniać. Niemniej jednak taki sposób skomponowania, ujawnienia i zestawienia obok siebie obrazu i tekstu jest przede wszystkim zaproszeniem – może nawet prowokacją, ale znając Marlenę, sądzę, że nie byłoby to określenie z jej słownika i praktyki – do indywidualnego odczytywania, bardziej jeszcze zaproszeniem do wspólnej podróży w poszukiwaniu

sensu (-ów), do uruchomienia wyobraźni i przywołania znaczeń zapisanych w tekstach. Czy można je odczytać ostatecznie? Nie. Ale właśnie o to chodzi, bo najważniejsze jest samo poszukiwanie. Liczy się droga, ważne jest pokonywanie w jej trakcie słabości i walka ze zniechęceniem, a wątpliwości są wyrazem woli zmagania się z codziennością. Język wizualny jest inny niż język tekstu. To oczywiste, ale wspólnie mają większą siłę wyrazu, dopełniają się, oświetlają wzajemnie, poszerzają pole obserwacji, zarazem jednak dodatkowo gmatwają, mnożą wątpliwości, rozluźniają konstrukcje już gotowe.

Powstaje tyleż wyrazista i czytelna co tajemnicza i niejednoznaczna aura, która z tych prac emanuje. Tekst zdaje się być sygnałem wywoławczym do własnych doznań, intuicji, przemyśleń. Autorka, do zaprezentowania ich w języku wypowiedzi rysunkowo-malarskiej, próbuje posłużyć się pretekstem, by rozważaniu poddać nurtujące ją problemy egzystencjalne, ale także wejść w dialog z innymi, stworzyć swoistą wariację na temat, który aktualnie zaprzęta jej myśl, pobudza lub tłumii emocje.

Preteksty Marleny Makiel-Hędrzak to zaproszenie do wycieczki w jej towarzystwie, do której ją z kolei wcześniej „przyzwało” kilkanaście innych osób, które swoje intelektualne „wyprawy” w nieznanie dawno już zapisały w słowach. Metaforyczne skróty tych wypowiedzi wzbogacają obrazy, te zaś zaopatrzone w taki dodatkowy ekwipunek, albo bardziej ulotny kontekst, jeszcze mocniej „przemawiają” do widza. Powodują, że w nieporównanie żywy sposób na nie reaguje i jest skłonny, by dostrzec w każdym z nich obraz „mówiący”, a przez to intensywniej pobudzający wrażliwość. Słowa kierują ku formom, ożywiają myśl, która być może w kontakcie tylko z obrazem, by się nie zrodziła, albo gdyby powstała, miałaby całkiem inny kształt. Te swoiste konstrukcje pejzażowo-przestrzenne, poparte myślą zawartą w słowach, tworzą charakterystyczny zapis sposobu widzenia i odczuwania, gdzie kształty i kolory są nadzwyczaj istotne. Zestawione razem budują ład wypowiedzi, przez chwilę zatrzymując czas. A może są rebusami, które każdy widz może sam rozwiązać i tworzyć własne pomosty między słowem a obrazem?

Pamięci Genowefy Kruczek-Kowalskiej

Krystyna Leśniak-Moczuk

Słowa są po stronie życia – trudno mówić do tych, którzy odeszli w milczeniu...

A w naszej tradycji przemawia się do nich pożegnalnie, padają wówczas niejednokrotnie słowa, które powinny paść wcześniej i wtedy sprawiałyby im radość, dawały satysfakcję.

Śp. Genowefa była wyjątkową postacią obdarzoną szacunkiem i estymą. Nie szczędzono Jej uznania za postawę, pracę, działania społeczne na rzecz innych *pro publico bono*.

Przyszło Jej dożyć czasów emancypacji moralnej, w których to jednostki nie są zobowiązane do bezinteresownego świadczenia dobra wobec innych osób czy grup społecznych. Dla śp. Genowefy ważnym imperatywem etycznym były wartości moralne mające rdzeń altru-

istyczny. Kierowała się w swoim życiu autonomią moralną, bez odniesienia do kościelnego kształtowania moralności. Bowiem Jej wielka inteligencja i rozległa wiedza z wielu dziedzin pozwalała na rozpoznawanie, co jest dobrem, a co złem. Ona interesowała się do ostatnich chwil swojego życia wszystkim tym, co dzieje się w sferze publicznej w kraju i za granicą, ale także wśród znajomych oraz w rodzinie. Na dwie doby przed śmiercią, w ostatniej telefonicznej rozmowie pytała mnie, co dzisiaj wydarzyło się w kraju. Jej osiągnięcia były doceniane. Przyznawano Jej odznaczenia państwowe, medale wyróżnienia i tytuły honorowe. Rok temu otrzymała od Uniwersytetu Rzeszowskiego Medal Wielki, który przeznaczony jest dla profesorów za zasługi dla Uniwersytetu. Pamiętam, jak ze swoją skromnością dziwiła się, kiedy zobaczyła na legitymacji napis: „Profesor Genowefa Kruczek-Kowalska”. Tak, ona nie musiała ubiegać się o stanowisko profesora nadzwyczajnego, ani tytułu profesora zwyczajnego. Ona była profesorem życia. Swoją mądrość i intuicję wykorzystywała, by wspomagać innych. Do niej zawsze można było zwrócić ze swoimi problemami. Nigdy nikomu nie odmówiła pomocy i rady, a jej porady były cenne i trafne. Cechowała ją duża empatia. Lubiała opowiadać, wspominać, ale także umiała słuchać.

W Jej stulecie 13 lipca 2020 r., podczas wizyty z życzeniami Prezydenta Miasta Rzeszowa Tadeusza Ferencza, otrzymała od Niego zapewnienie, że w Rzeszowie powstanie opera, o którą od lat zabiegała i nawet podała prezydentowi

miejsce, gdzie powinna być wybudowana. Była melomanką, jeszcze na trzy lata przed śmiercią zabierałyśmy Ją, na Jej życzenie, na koncerty do Filharmonii Podkarpackiej i do Łańcuta na Festiwal Muzyki. Podczas obchodów stulecia urodzin udzieliła wywiadów do radia i telewizji. Jakież znaki na ziemi i niebie spowodowały, że w październiku pomyślałam, by przeprowadzić z Nią jeszcze wywiad do prasy, ażeby ślad setnych urodzin tej zacnej mieszkanki Rzeszowa nie tylko zawisł w eterze, ale także przetrwał na papierze. I była to moja ostania wizyta w Jej domu. Wywiad został opublikowany w Jubileuszowym numerze miesięcznika „Nasz Dom Rzeszów”, który czeka na Nią w skrzynce pocztowej. Już go nie przeczyta. A my pozostajemy z pamięcią o Niej, jako kobiecie wielkiej, oddanej z pasją, całą swoją osobowością rodzinie, pracy zawodowej, sprawom rozwoju Rzeszowa i kultury w tym mieście, a przede wszystkim Jej „dziecku” – Uniwersytetowi Trzeciego Wieku, który prawie 40 lat temu założyła i z wielkim sukcesem prowadziła przez ponad 20 lat przy Wyższej Szkole Pedagogicznej. Ta jej praca została ukoronowana tytułem honorowa przewodnicząca UTW. Taką Ciebie Gieniu zapamiętamy, dla nas żyjesz w naszych sercach i we wspomnieniach pozostaniesz na zawsze. W Imieniu Pana Profesora Sylwestra Czopka, Rektora Uniwersytetu Rzeszowskiego oraz Senatu Uniwersytetu żegnam śp. Genowefę Kruczek-Kowalską i składam kondolencje Jej Rodzinie i bliskim.

Cześć Jej Pamięci!

Genowefa Kruczek-Kowalska, 100 lat

Medale słuchaczy Centrum Polonijnego UR

Małgorzata Kulakowska

W Centrum Polonijnym UR, które jest wyspecjalizowaną jednostką działającą w ramach Kolegium Nauk Humanistycznych, uczy się ok. 50 osób. Są to cudzoziemcy, którzy przygotowują się do podjęcia nauki na polskich uczelniach. Obecnie w Centrum Polonijnym na dwóch kursach uczą się języka polskiego stypendyści programów rządowych – Programu Rządu RP im. Konstantego Kalinowskiego oraz Programu im. Gen. Władysława Andersa dla Polonii. Uczestnicy kursów poświęcają swój czas nie tylko na naukę. Tak zwany rok zerowy jest też okazją do poznawania Polski, zwiedzania zabytków i udziału w różnych wydarzeniach. W tym roku w związku z pandemią program tego typu zajęć jest dużo skromniejszy – część zajęć odbywa się on-line, a wycieczki i zwiedzanie są przeniesione na semestr letni. W grudniu 2020 r. stypendyści Programu im. Gen. W. Andersa mogli jako reprezentanci Polonii uczestniczyć w XIV Światowych Zimowych Igrzyskach Polonijnych w Krynicy-Zdroju w dniach 19–23.12.2020.

Jest to cykliczna impreza sportowa organizowana przez Stowarzyszenie „Wspólnota Polska” w partnerstwie z polskimi samorządami, a skierowana do sportowców polonijnych. Igrzyska organizowane są na przemian co dwa lata: Światowe Letnie Igrzyska Polonijne i Światowe Zimowe Igrzyska Polonijne. Partnerem Igrzysk jest Polski Komitet Olimpijski (PKOl).

Mariya Zhulikova, Kseniya Sabaleuskaya, Małgorzata Kulakowska, Diana Movenko

W XIV Światowych Zimowych Igrzyskach Polonijnych uczestniczyło ponad stu przedstawicieli Polonii z różnych krajów. Słuchacze uczący się w Centrum Polonijnym reprezentowali swoje kraje, czyli Białoruś, Kazachstan i Ukrainę.

19 grudnia odbyło się uroczyste otwarcie Igrzysk, w którym uczestniczyli przedstawiciele Centrum Polonijnego.

20 grudnia na stoku narciarskim Master-Ski w Tyliczu odbyły się zawody w nordic walking. Do startu zgłosiło się prawie 70 uczestników w różnych kategoriach wiekowych. Zawodnicy mieli do pokonania 1300 metrów. Startowali u podnóża góry, co było niełatwym wyzwaniem. Tym bardziej cieszy

wygrana uczestników kursu. W nordic walking słuchaczki Centrum Polonijnego zajęły trzy pierwsze miejsca:

- **I miejsce** – **Kseniya Sabaleuskaya** (Białoruś)
  - **II miejsce** – **Diana Movenko** (Ukraina)
  - **III miejsce** – **Anhelina Beliazun** (Białoruś)
- a słuchacze – pierwsze dwa:
- **I miejsce** – **Yakub Kviatkouski** (Białoruś)
  - **II miejsce** – **Yan Herasimchyk** (Białoruś).

21 grudnia w Centrum Sportów Zimowych w Ptaszkowej odbyły się biegi

Wśród startujących zawodników Yakub Kviatkouski i Yan Herasimchuk

Nordic walking: dekoracja zawodników

narciarskie. W tej dyscyplinie w swojej grupie wiekowej II miejsce zajęła Kseniya Sabaleuskaya z Białorusi.

22 grudnia był ostatnim dniem rywalizacji. W tym dniu odbyły się zawody w narciarstwie alpejskim w Tyliczu. W swojej kategorii wiekowej pierwsze miejsce zdobył Maksym Butskiy z Ukrainy. Równolegle na tafli lodowiska MOSiR w Krynicy-Zdroju odbył się wielobój łyżwiarski. Również w tej dyscyplinie reprezentanci Centrum Polonijnego wywalczyli złote medale.

W swoich grupach wielobój łyżwiarski wygrali Yakub Kviatkouski (Białoruś) i Anastasia Belka (Białoruś), ponadto III miejsce w tej konkurencji zdobyła Kseniya Sabalewska (Białoruś).

Igrzyska były nie tylko miejscem sportowej rywalizacji, ale także okazją do spotkania z przedstawicielami Polonii z całego świata. Pozwoliły uczestnikom na poznanie rówieśników, którzy już studiują w Polsce i osób, które mimo pandemii przyjechały do Polski na Igrzyska.

Na zdjęciu Anastasia Belka (Białoruś) i Kseniya Sabalewska (Białoruś)

Nordic walking: dekoracja zawodniczek

Brawo brydźści Klubu Uczelnianego AZS Uniwersytetu Rzeszowskiego!

Adam Maryniak

Reprezentacja w składzie: Anna Cisek, Ilona Bobko, Aleksander Bobko, Robert Brak, Dominik Puchała, Ksawery Prąglowski, Janusz Słonina, Tadeusz Marut wróciła z Warszawy z dwoma brązowymi medalami w pionie Uniwersytetów (za klasyfikację drużynową i za Turniej Teamów). W klasyfikacji generalnej wyższych uczelni zanotowaliśmy kolejny progres, zajmując 8 lokatę. Gratulacje i zasłużone brawa dla dzielnej Ósemki UR.

Studenci Uniwersytetu Warszawskiego zwyciężyli w Akademickich Mistrzostwach Polski w brydżu sportowym, które zakończyły się w niedzielę w Warszawie. Tuż za nimi uplasowali się brydźści z Politechniki Warszawskiej, a na najniższym stopniu podium stanęli gracze Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, którzy bronili złotych medali.

W imprezie udział wzięło blisko 140 zawodników reprezentujących 19 uczelni. Impreza odbyła się na terenie Centrum Sportów Umysłowych im. Włodzimierza Buze w Warszawie. Studenci z kartami w ręku walczyli w turniejach par i teamów.

W rywalizacji par brało udział 65 duetów. Mimo początkowych problemów najlepsi okazali się Igor Łosiewicz i Łukasz Witkowski z Akademii Leona Koźmińskiego w Warszawie. Po wyrównanej walce wyprzedzili oni w klasyfi-

kacji braci Jakuba i Patryka Patreuha z Politechniki Wrocławskiej.

O pierwsze miejsce walczyliśmy cały czas z braćmi Patreuha, ale to była bardzo koleżeńska rywalizacja. Wszystko się zmieniało i raz my byliśmy na prowadzeniu, a raz oni. Mieliśmy jednak dobrą końcówkę i udało się wygrać. „Najtrudniejsza była chyba pierwsza godzina gry, bo musieliśmy się przyzwyczaić do wszystkich wymogów sanitarnych” – mówił Łosiewicz.

Z kolei w rywalizacji teamów wystartowało 28 ekip, a najlepszy okazał się zespół Uniwersytetu Warszawskiego w składzie: Krzysztof Cichy, Tomasz Kiełbasa, Piotr Jasiński i Maksymilian Grochowski, który wyprzedził drużyny Politechniki Warszawskiej i Politechniki Lubelskiej.

„W rywalizacji na pewno pomaga umiejętność współpracy, skupienia, ale też odporność na stres. Ważna jest też dobra pamięć, a podczas turniejów liczy się też wytrzymałość fizyczna” – mówi Krzysztof Cichy, który pierwszy raz wystartował w Akademickich Mistrzostwach Polski.

Wśród rywalizujących brydżystów był m.in. prof. Aleksander Bobko, były Senator RP, reprezentujący Uniwersytet Rzeszowski. „Moja pasja do brydża zaczęła się w czasach szkoły podstawowej. Później chętnie graliśmy w liceum i podczas studiów na AGH, a teraz jeszcze grywamy z żoną. To gra, która daje dużo frajdy, budzi sporo emocji i uczy

koncentracji. Polecam każdemu bez względu na wiek” – mówił prof. Bobko. Głównym sponsorem Akademyckich Mistrzostw Polski jest GRUPA LOTOS. Impreza dofinansowana była przez Ministerstwo Sportu.

Akademyckie Mistrzostwa Polski w brydżu sportowym

Klasyfikacja generalna

1. Uniwersytet Warszawski
2. Politechnika Warszawska
3. Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie

Turniej par

1. Łukasz Witkowski, Igor Łosiewicz (ALK Warszawa)
2. Jakub Patreuha, Patryk Patreuha (PW Wrocław)
3. Alicja Jaskulecka, Krystian Bączek (PW Warszawa)

Turniej teamów

1. UW Warszawa (Krzysztof Cichy, Tomasz Kielbasa, Piotr Jasiński, Maksymilian Grochowski)
2. PW Warszawa (Anna Szyber, Filip Parol, Krystian Bączek, Alicja Jaskulecka)
3. PL Lublin (Jakub Gajewski, Paweł Zaprawa, Przemysław Golba, Damian Ulewicz, Wojciech Okuniewski, Piotr Waniurski)

Sekcja Szachowa Uniwersytetu Rzeszowskiego w semestrze zimowym 2020/2021 zdalnie i realnie

Adam Maryniak

W dniach 13–15 listopada 2020 r. w Centrum Kongresów i Rekreacji „Orle Gniazdo” w Szczyrku odbyły się Akademickie Mistrzostwa Polski w Szachach, których organizatorem był Klub Uczelniany AZS Uniwersytetu Ekonomicznego z Katowic. Impreza ta była końcową rywalizacją w zawieszonych od marca do września rozgrywkach AMP-u ze względu na pandemię koronawirusa w Polsce. Do Szczyrku przyjechało 20 reprezentacji uczelnianych i 135 szachistek i szachistów.

W klasyfikacji generalnej zwyciężyli studenci warszawskiej ALK, którzy wyprzedzili Akademię Górniczo-Hutniczą w Krakowie oraz Uniwersytet Gdański. W turnieju indywidualnym wśród mężczyzn złoty medal zdobył Mikołaj Tomczak z ALK Warszawa, rywalizację w turnieju pań wygrała Wiktoria Cieślak z Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach.

Reprezentacja Klubu Uczelnianego AZS Uniwersytetu Rzeszowskiego zajęła 6 miejsce w pionie uniwersytetów, co zważywszy na nieobecność w drużynie UR z przyczyn obiektywnych naszego mistrza międzynarodowego prof. Jana Pisulińskiego i studentki Aleksandry Kozubal należy zaliczyć do udanego występu na ww. AMP-ie w Szczyrku. Drużyna UR wystąpiła w składzie: Barbara Trybowska (kierunek *ekonomia*), Anna Trybowska (kierunek *ekonomia*), Anna Winter (kierunek *pedagogika*), Kamil Łopuszański (kierunek *muzeologia*), Artur Chowaniec (kierunek *ekonomia*) i Wiktor Kielar (kierunek *lekarski*). Wszystkie wyniki AMP w Szachach 2020 na stronie: <https://bit.ly/3pLOU2E>

20 listopada 2020 r. w Centrum Turystyki i Rekreacji w Kielnarowej Wyższej Szkole Informatyki i Zarządzania w Rzeszowie odbyły się Akademickie Mistrzostwa Województwa Podkarpackiego w Szachach, których organizatorem był KU AZS WSliZ.

W rywalizacji akademików – szachistów z Podkarpacia, reprezentanci Uniwersytetu Rzeszowskiego zwycię-

żyli zarówno w klasyfikacji drużynowej, jak i indywidualnej, odzyskując po dwóch latach prymat wśród uczelni wyższych Podkarpacia.

W klasyfikacji drużynowej 1 miejsce przypadło UR I, która grała w składzie: Adrian Miąsik, Barbara Trybowska, Anna Winter. Drugie miejsce zajęła Politechnika Rzeszowska (Kacper Kłok, Karol Stój, Patrycja Starzec), a trzecie miejsce przypadło dla UR II (Anna Trybowska, Artur Chowaniec, Wojciech Urbański).

W klasyfikacji indywidualnej złoty medal otrzymał Adrian Miąsik UR (kierunek *komunikacja międzykulturowa*), zdoby-

wając 7,0 pkt, srebrny medal dla Barbary Trybowskiej UR (kierunek *ekonomia*) – 5,5 pkt, a medal brązowy dla Kacpra Kłoka z Politechniki Rzeszowskiej, który zdobył również 5,5 pkt.

Trzecia odsłona rywalizacji Sekcji Szachowej KU AZS Uniwersytetu Rzeszowskiego w semestrze zimowym 2020/21 tym razem odbyła się zdalnie.

18 grudnia 2020 r. miał miejsce IX Świąteczny Turniej Szachowy o Puchar JM Rektora Uniwersytetu Rzeszowskiego prof. dra hab. Sylwestra Czopka. Ze względu na obostrzenia sanitarne związane z pandemią COVID-19, aby dalej kontynuować dziesiątą już edycję królewskiej gry w Uniwersytecie Rzeszowskim, przeprowadziliśmy ten turniej zdalnie.

W ww. turnieju wystartowało 42 szachistów, a rywalizację prowadzono w 5 kategoriach sportowych.

W poszczególnych kategoriach zwyciężyli:

studentki – 1 miejsce – Barbara Trybowska (kierunek *ekonomia*), 2. Aleksandra Kozubal (kierunek *dietetyka*), 3. Urszula Jakubowska (kierunek *mechatronika*).

studenci – 1 miejsce – Adrian Miąsik (kierunek *komunikacja międzykulturowa*), 2. Robert Brak (kierunek *turystyka i rekreacja*), 3. Artur Chowaniec (kierunek *ekonomia*).

OPEN – 1 miejsce – Mateusz Lach, 2. Tomasz Jaskółka, 3. Karol Stój.

W kategorii szkół podstawowych zwyciężył Mateusz Kusiak, a w kategorii szkół ponadpodstawowych Mieszko Kozaczuk. Nad całością zawodów czuwał sędzia Maciej Woźniak, który wszystkie zawody szachowe w UR prowadzi w formie wolontariatu.

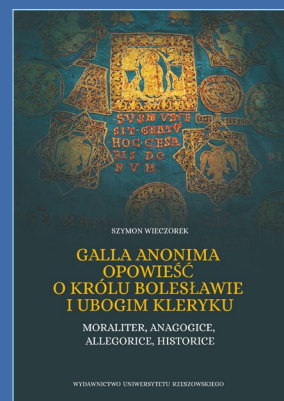
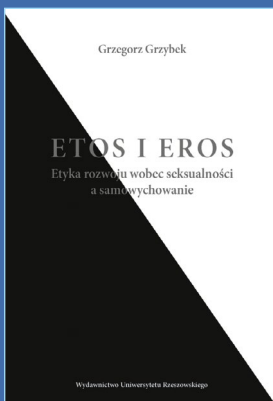
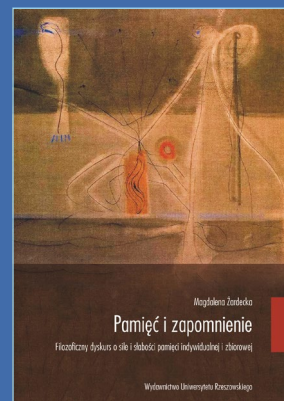
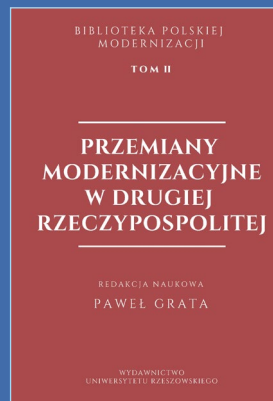
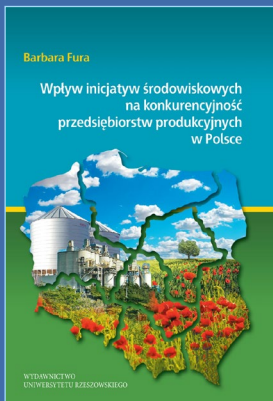
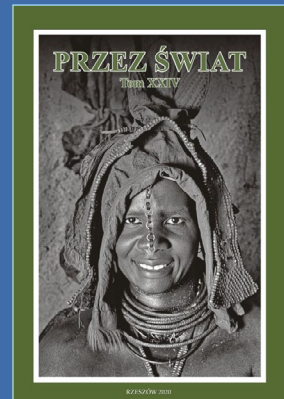
Dla zwycięzców puchary w poszczególnych kategoriach ufundował JM Rektor Uniwersytetu Rzeszowskiego prof. dr hab. Sylwester Czopek, który sprawuje patronat nad świątecznym turniejem szachowym w UR od pierwszej jego edycji.

Nagrody i upominki dla wyróżnionych szachistek i szachistów ufundowali: Klub Uczelniany AZS UR, Dział Promocji UR i Firma ZIAJA.PL.

Za objęcie patronatu nad świątecznym turniejem i ufundowanie pucharów i nagród dla zwycięzców Panu Rektorowi prof. Sylwestrowi Czopkowi składam gorące podziękowanie, co również czynię dla Prezesa KU AZS UR dra Macieja Huzarskiego i Dyrektora Firmy Ziaja.pl w Rzeszowie Pana Marcina Frugi.

Nowości WYDAWNICZE

Prezentowane książki można nabywać, składając zamówienie pocztą elektroniczną lub bezpośrednio w Wydawnictwie (pok. 112; ul. prof. S. Pigonia 6, 35-310 Rzeszów).
Wydawnictwo UNIWERSYTETU RZESZOWSKIEGO
e-mail: wydaw@ur.edu.pl, <http://wydawnictwo.ur.edu.pl>

Uniwersytet Rzeszowski
al. T. Rejtana 16c, 35-959 Rzeszów
tel.: +48 17 872 10 00 (centrala)
ur.edu.pl